

DIEVAS PASLEPIA IR APREIŠKIA SAVE PAPRASTUME

1 Ačiū, broli Nevili. Telaimina tave Viešpats. Labas rytas, draugai. Aš iš tiesų manau, kad tai yra viena iš svarbiausių mano gyvenimo akimirų – ir vėl šį rytą būti Maldykloje, matyti šį gražų pastatą ir Dievo vaikus, tvarkingai susėdusius šiandiena Jo namuose. Aš labai nustebau, kai vakar atvykau čia ir pamačiau kaip atrodo pastatas. Net negalėjau įsivaizduoti, jog jis taip atrodys. Pažiūrėjęs į projektą, kai jie paruošė jį, pastebėjau tik papildomą nedidelę patalpą, kuri bus pridėta iš šono, tačiau dabar, kaip matau, tai yra gražus pastatas. Ir mes esame dėkingi Visagaliui už šį gražų pastatą. Ir mes...

3 Šį rytą noriu jums perduoti linkėjimus nuo mano žmonos ir vaikų, kurie labai norėtų čia būti šiuo pašventimo tarnavimo metu ir šią... pasišventimo Kristui savaitę. Bet vaikai mokosi ir išvykti yra ne taip paprasta. Ir... Namų ilgesys jiems jau beveik išblėso, bet mūsų jausmai jums niekuomet neišblės. Nes tai negali išblėsti.

Galima turėti draugų, ir aš... aš vertinu draugus, visur, bet seni draugai yra ypatingi – nesvarbu, kur susirasi naujų draugų, jie vistiek neatstos senųjų. Nežiūrint į tai, kur aš nukeliaučiau, ši vieta visada išliks šventa. Nes maždaug prieš trisdešimt metų, stovėdamas ant tvenkinio dugno, aš pašvenčiau šį žemės plotą Jėzui Kristui, kai jis tebuvo dumblynas dugnas. Šioje vietoje visur buvo tvenkinys. Štai kodėl gatvė nesitęsia tiesia linija - kelias turėjo tiestis aplink, kad apsuptų tvenkinį, kuris čia buvo.

5 Ir čia anksčiau augo lelijos, augo tvenkinio lelijos. O lelija yra labai keista gėlė. Nors ji gimsta purve, ji turi prasibrauti per purvą, per vandenį ir susitepti purvu, kad iškiltų iki paviršiaus tam, kad parodytų savo grožį. Ir šį rytą, aš... aš manau, kad su šia vieta atsitiko labai panašiai. Nuo to laiko mažoji tvenkinio lelija prasiveržė ir pasiekusi vandens paviršių, išskleidė savo sparnelius. Pasirodė jos vainiklapis, kuris atspindėjo Slėnių Leliją.

7 Te ji ilgai gyvuos. Te šie namai bus visiškai pašvęsti Dievui. Pati Maldykla buvo pašvęsta 1933 m., bet, manau, šį rytą būtų labai puiku ir vėl atlikti ne ilgą pašventimo tarnavimą ir ypač dėl tų žmonių, kurie... (savo meile ir atsidavimu Kristui), atliko šį darbą.

8 Ir aš norėčiau padėkoti kiekvienam iš jūsų už jūsų paaukojimus ir panašiai, kuriuos jūs paaukojote, kad ši bažnyčia būtų pašvęsta Kristui. Aš tai labai vertinu ir dėkoju susirinkimui, kad galiu išsakyti šiuos žodžius, mūsų brangių, čia esančios bažnyčios brolių vardu, kurie tam pašventė savo darbą: Brolis Benksas Vudsas, mūsų kilnus brolis. Brolis Rojus Robersonas, mūsų kilnus brolis. Ir daug kitų, kurie be savanaudiškumo ir vieningomis širdimis, paskyrė mėnesius šio pastato statybai, taip kad... Pasiliko čia, kad įsitikintų, jog pastatas bus pastatytas tinkamai. Ir...

9 Atėjęs apžiūrėti sakyklos, pamačiau tokią, kokios norėjau visą gyvenimą. Aš... Brolis Vudas žinojo, kokia man patinka. Jis niekada nežadėjo, kad ją padarys, bet jis ją padarė. Ir aš atkreipiau dėmesį į pastatą ir kaip jis pastatytas, tai tiesiog... Jis nepriekaištingas.

10 Taigi, nėra žodžių, kuriais galėčiau išreikšti savo jausmus. To tiesiog neįmanoma padaryti. Suprantate? Ir... Bet Dievas tai supranta. Ir tegul kiekvienam iš jūsų bus atlyginta už jūsų pagalbą ir už viską, ką padarėte, kad ši vieta atrodytų taip, kaip dabar atrodo šis pastatas, Viešpaties namai.

Taigi dabar, aš... aš norėčiau pasakyti šiuos žodžius: pastatas yra gražus ir iš vidaus, ir iš išorės... Mano svainis Džiunjoras Vėberis užsiėmė mūrininkyste... Nežinau kaip buvo galima padaryti geriau nei dabar yra padaryta – nepriekaištingas darbas.

12 Kitas čia esantis brolis (niekad su juo nebuvo susitikęs), jis įrengė garso sistemą. Atkreipkite dėmesį, net tokiam plokščiam pastate kaip šis, aš galiu... Akustikoje nėra aido. Jie įtaisyti čia lubose, skirtingose pusėse. Nesvarbu kur stoviu visur vienodai. Ar ne? Ir kiekvienoje patalpoje yra... yra įtaisyti garsiakalbiai. Ir juos galima nustatyti norimu garsu. Tai... Aš tikiu, kad tai padarė Visagalio Dievo ranka.

13 Taigi, jeigu mūsų Viešpats suteikė mums pastatą, kuriame galime Jį garbinti... Prieš daugiau nei... maždaug trisdešimt metų... Mes pradėjome nuo plūktinių grindų, pjuvenų ir sėdėjome čia šalia senovinių, anglimi kūrenamų, krosnių. O rangovas, Brolis Vudas, vienas iš jų, Brolis Robersonas man pasakė, kurioje vietoje buvo tie piliastrai, ir tos senos krosnys, anksčiau įtaisytos ties skersinėmis gegnėmis, kurios užsidegė ir nudegė maždaug šešiasdešimt ar devyniasdešimt centimetrų. Kodėl jos visiškai nesudegė, tik Dievas jas išsaugojo. O po to kai jos nudegė ir visos Maldyklos svoris buvo ant jų, kodėl jos neįlūžo – tik Dievo ranka. Dabar jos yra sutvirtintos plienu ir remiasi į žemę, tvirtai pastatytos.

14 Aš manau, kad dabar yra mūsų pareiga sutvarkyti vidų, iš Dievo malonės, būti dėkingiems Dievui, kad mūsų... Kad tai nebūtų tiesiog gražus pastatas, kuriame susirenkame, bet tegul kiekvienas atėjęs pamato gražius Jėzaus Kristaus bruožus, kiekviename atėjusiam žmoguje.

Tegul tai bus mūsų Viešpačiui pašvęsta vieta, pasišventę žmonės. Juk nesvarbu koks gražus statinys bebūtų (kurį mes, iš tiesų vertiname), bažnyčios grožis yra žmonių charakteris. Aš tikiuosi, jog šie namai visada bus Dievo grožio namais.

15 Taigi, pašventimo susirinkimo metu, paguldant pirmąjį kertinį akmenį pasirodė didis regėjimas, ir jis buvo įrašytas kertiniame akmenyje tą rytą kai jį pašvenčiau.

16 Galbūt prieš kelias minutes jūs stebėjotės galvodami kodėl aš taip ilgai nepasirodau. Mano pirmoji pareiga įėjus į naują bažnyčią... Aš sutuokiau, kabinete stovėjusius, jauną vyrą

ir moterį. Tegul tai bus provaizdis to, kad aš būsiu ištikimas Kristaus tarnautojas, kad paruoščiau Nuotaką tos dienos ceremonijai.

17 O dabar, padarykime tai, ką padarėme pačioje pradžioje. Kai mes pradėjome, pirmojo bažnyčios pašventimo metu aš tebuvaу jaunuolis ir man... Galbūt dvidešimt vienerių, dvidešimt dviejų metų amžiaus, kai mes paguldėme kertinį akmenį. Tai buvo dar net prieš man susituokiant. Ir aš visados norėjau matyti vietą, kurioje būtų tinkama tvarka ir Dievo... Dievo garbinimui. Suprantate? Su Jo žmonėmis. Ir tai galime pasiekti ne dėl gražaus pastato, bet pašvęstu gyvenimu, tai yra vienintelis kelias, kuriuo galime tai pasiekti.

18 O dabar, prieš mums pašvenčiant pašventimo malda... Perskaitykime kelias Rašto vietas ir vėl pašvėsime bažnyčią Dievui, o po to aš turiu... Šį rytą noriu sakyti pamokslą apie evangeliją, kuris įves į artėjantį pamokslą.

Šį vakarą norėčiau paimti 5-tą Apreiškimo skyrių, kuris dera pereinant iš... iš Septynių Bažnyčios Periodų į Septynis Antspaudus, kuriuos aš... O paskui mes turėsime... Pirmadienį vakare bus "Baltojo žirgo raitelis". Antradienį vakare "Juodojo žirgo raitelis" ir taip iki pat keturių raitelių. Tuomet bus "Šeštojo Antspaudo atidengimas", o paskui sekmadienio rytą, kito sekmadienio rytą, Viešpačiui leidus (mes nuspręsimе vėliau, pranešime vėliau), galbūt kito sekmadienio rytą turėsime maldos susirinkimą už ligonius esančius pastate. O po to, sekmadienio vakarą, užbaigsime... Tegul Viešpats padės mums atidengti Septintąjį Antspaudą, apie kurį tėra parašyta trumpa eilutė, kurioje sakoma: „Danguje pusvalandžiui pasidarė tylu.“ Ta tyla...

23 Taigi, aš nežinau ką šie Antspaudai reiškia. Jų atžvilgiu mano supratimas yra ribotas, turbūt panašiai kaip kai kurių iš jūsų šį rytą. Mes turime bažnytinius supratimus, kuriuos išdėstė žmonės, bet tai yra visiškai nesusiję. Ir jeigu jūs galėsite pastebėti, tai turi ateiti per įkvėpimą. Taip privalo būti. Tik pats Dievas yra vienintelis, kuris gali tai padaryti, Avinėlis. O šį vakarą – Atpirkimo Knyga.

24 Taigi, tame aš... Priežastis dėl kurios aš neskelbiu maldos susirinkimų už ligonius ar panašiai, yra ta, kad aš... aš apsistoјau pas draugus ir aš skiriu kiekvieną savo laiko minutę nagrinėjimui ir maldai. Jūs žinote tą regėjimą, kurį turėjau prieš pat išvykstant ir persikeliant į vakarus... Apie tuos pasirodžiusius septynis skraidančius Angelus, jūs suprasite tai šiek tiek vėliau.

25 Taigi, dabar pastate aš manau mes turėtume turėti tai, jeigu jis buvo pašvęstas (ar bus pašvęstas už kelių minučių Dievo garbinimui), mes turėtume to laikytis. Pastate mes niekadо neturėtume pirkti ar parduoti. Šioje auditorijoje mes neturėtume užsiimti jokiais reikalais. Čia jų niekadо neturėtų būti. Tokiais kaip, leidimas tarnautojams ateiti ir pardavinėti knygas ir panašiai. Nesvarbu kas tai bebūtų tam yra skirtos kitos vietos... Mes... mes neturėtume pirkti ir parduoti mūsų

Viešpaties namuose. Tai turi būti garbinimo vieta, šventa, pašvęsta šiam tikslui. Suprantate? Taigi, Jis suteikė mums gerą pastatą. Pašvęskime jį Jam ir pašvęskime drauge su juo ir save Jam.

26 Dabar, tai gali nuskambėti šiek tiek grubiai, bet tai nėra vieta skirta susitikimams. Tai garbinimo vieta. Būnant viduje, mums nederėtų tylomis pasakyti nei vieno žodžio vienas kitam, o tik garbinti. Nebent tai būtų neišvengiamai būtina. Suprantate? Mes niekad neturėtume buriuotis. Pastate niekada negalime bėgioti ar leisti mūsų vaikams bėgioti. Taigi, į tai atsižvelgdami, ne taip seniai pajautėme, kad... Tai darydami mes pastatėme tokiu būdu, kad galėtume pasirūpinti visais šiais dalykais. Taigi, mes tai įrengėme čia... Žinoma, dauguma žmonių yra atvykėliai. Maldyklos žmonės žino, kad pastatas bus pašvęstas Visagalio tarnavimui.

27 Todėl, pašvęsdami save, nepamirškite, kai įeiname į šią šventovę, nekalbėkime vieni su kitais, bet garbinkime Dievą. Jei norime aplankyti vienas kitą, tam yra tam skirtos vietos, bet čia niekada nevaikštinėkite, nes kartais net negali sutelkti minčių – kas nors užeis į vidų ir net nežinos kaip pasielgti. Suprantate? Tiek daug triukšmo ir kitų dalykų, tai tiesiog žmogiškai...

Ir aš esu tai matęs bažnyčiose iki tokio lygmens, kad pasijutau iš tiesų blogai, nes mes neateiname į Viešpaties šventovę susitikti vienas su kitu. Mes ateiname čia pagarbinti Dievą, o paskui sugrįžtame į savo namus. Ši šventovė yra pašvęsta garbinimui. Kai... Išeikite į lauką. Kalbėkite apie ką tik norite, kol tai išlieka teisinga ir šventa. Eikite vieni pas kitus į namus. Susitikite vienas su kitu kitose vietose. Bet kai įeinate per šias duris, būkite tyloje. Čia jūs ateinate pabendrauti su Juo. Suprantate? Leiskite Jam atsakyti jums. Problema yra tame, kad mes per daug kalbame ir nepakankamai klausomės. Kai čia ateiname, laukime Jo.

29 Taigi, iš senos Maldyklos, tikriausiai šį rytą čia nėra nei vieno žmogaus, kuris buvo tuomet per pašventimo dieną, kuomet grojo majoras Ulrichas, o aš stovėjau čia už trijų kryžių, kad pašvęsčiau pastatą.

Aš niekam neleidau... Tvarkos prižiūrėtojai stovėjo prie durų stebėdami, kad niekas nekalbėtų. Baigęs pokalbius lauke, galėdavai įeiti į vidų. Jeigu norėdavai, galėdavai tylomis prieiti prie altoriaus ir patylomis melstis. Po to galėdavai sugrįžti į savo vietą ir atsiversti Bibliją. Tavęs neliesdavo tai, ką darydavo greta sėdintis kaimynas. Tu apie nieką nekalbėdavai. Jeigu norėdavai su juo pakalbėti, pasakydavai: „Susitiksim lauke. Čia aš garbinu Viešpatį.“ Tu skaitydavai Jo Žodį arba sėdėdavai tylomis.

30 Ir tuomet muzika... Sesuo Gerti, nežinau ar ji šį rytą yra čia, ar ne, Sesuo Gibs. Senasis pianinas, rodos, stovėjo štai šiame kampe, kiek pamenu. Ir ji švelniai grodavo: „Prie kryžiaus, kur mirė mano Gelbėtojas.“ Tikrą, malonią muziką ir... Ir tuomet ateidavo laikas susirinkimui, šlovinimo lyderis atsistodavo ir sugiedodavo kelias bendro susirinkimo

giesmes, o paskui, jeigu jie būdavo paruošę išskirtinę solo giesmę, jie ją sugiedodavo. Niekados nebūdavo sumaištis.

Muzika nuolatos skambėdavo, ir kai ją girdėdavau, žinojau, kad atėjo metas man pasirodyti. Kai tarnautojas ateina į žmonių susirinkimą besimeldžiantį Dvasios patepime, tu būtinai išgirsi iš dangaus. Štai ir viskas. Tai neišvengiama. Bet jeigu ateini į sumaištį, tuomet tu... tu tampa toks sutrikęs, Dvasia yra nuliūdinta. Ir...

Mes to nenorime, ne. Mes norime ateiti čia garbinimui. Mes turime mielus namus apie kuriuos ne už ilgo kalbėsiu ir taip toliau, namuose aplankome draugus ir juos pasikviečiame. Šie namai yra Viešpaties.

32 Taigi, turime mažus vaikučius, taigi, maži vaikučiai. Dabar jie nieko nesupranta. Jie... Verksmas yra vienintelis būdas, kuriuo jie gali gauti ko nori. Kartais jie nori atsigerti vandens, kartais jiems reikalingas dėmesys. Taigi iš Dievo malonės mes pašventėme kambarį. Sąrašė jis pavadintas – „Verkimo kambarys.“ Jis yra tiesiai priešais mane. Kitais žodžiais tariant, tai vieta kur motinos gali būti su savo kūdikiais.

Taigi, galbūt, manęs prie sakyklos tai nevargina, greičiausiai, būdamas pateptas, aš to net nepastebiu, bet čia yra kiti, greta sėdintys žmonės, ir tai juos vargina. Suprantate? O čia jie ateina pasiklaudyti tarnavimo.

Taigi, motinos, jeigu jūsų mažasis kūdikėlis pradeda verkšlenti, jūs negalite nieko su tuo padaryti. Na, žinoma tai yra... Jūs turėtumėte, jums derėtų jį atsinešti. Tikra motina nori atsinešti savo kūdikį į bažnyčią, ir jūs tai turite daryti. Ir čia mes turime kambarį, iš kurio jūs galite matyti kiekvieną šio pastato kampelį, visą auditoriją. Ten yra garsiakalbis, kurio garsą galite reguliuoti kaip norite. Ndidelis tualetas yra gale ir praustuvas, ir viskas būtent motinų patogumui. Ten yra kedės ir visa kita, jūs galite atsisėsti, yra vietos kūdikio perrengimui, jeigu jį reikia perrengti ir visa kita yra ten paruošta. Viskas sutvarkyta.

35 Taip pat, dažnai paauglių amžiaus vaikai ir kartais suaugusieji pradės, žinote, jaunimas pradės siųsti laiškėlius ar kvailioti ar dar kažką daryti bažnyčioje. Taigi, jūs esate pakankamai subrendę, kad žinotumėte, jog taip daryti negalima. Suprantate? Jūs turėtumėte tai suprasti. Suprantate? Čia jūs neturėtumėte ateiti... Jeigu ateityje tikiesi būti tikru vyru ir išauginti šeimą Dievo Karalystei, tuomet pradėk nuo pradžių. Suprantate? Ir... Elkis teisingai ir daryk kas teisinga. O dabar, žinoma...

Taigi, tvarkos prižiūrėtojai stovi pastato kampuose ir kitur, ir jei prasidės sumaištis, jie... jie yra išrinkti savo pareigoms (ir turto patikėtiniai sėdi čia priekyje), tokiu atveju, jei kažkas netinkamai elgiasi, jie yra... yra įgalioti paprašyti žmogaus nurimti.

37 O jeigu jie yra nepagarbūs, būtų geriau, kad kas nors kitas užimtų jų vietą, nes yra tokių, kurie nori pasiklaudyti. Yra tokių, kurie atėjo su tikslu išgirsti ir dėl to paties mes čia esame, kad išgirstume Viešpaties Žodį. Taigi, visi nori išgirsti, ir mes norime, kad būtų kaip galima tyliau... Tiesiog, kad žmonės būtų kaip galima tylesni. Be didelių šnekų ir triukšmo. Žinoma, jei kas nors garbina Viešpatį, tai yra priimtina. Taip ir turėtų būti. Tam jūs čia ir esate, kad garbintumėte Viešpatį. Ir jeigu jūs norite šlovinti Dievą ar šaukti, tiesiog taip ir padarykite. Suprantate? Nes tam jūs čia ir esate. Suprantate? Bet... Garbinkite Viešpatį

tokiu būdu kaip tai darote jūs patys. Bet niekas negali garbinti Viešpaties, kol jūs kalbate ir siuntinėjate raštelius, ir tokiu būdu nutraukiate kitus nuo Viešpaties garbinimo. Suprantate?

38 Taigi mums atrodo, kad tai būtų netinkama, todėl norime tai padaryti taisykle mūsų bažnyčioje, kad mūsų... mūsų susirinkime, mūsų pastatas, ši bažnyčia bus pašvęsta Dievo Karalystei ir Žodžio pamokslavimui. Melskitės. Garbinkite. Tai priežastys dėl kurių turėtumėte čia ateiti, kad garbintumėte. Tuomet...

Dar šis tas... Įprastai bažnyčiose pasibaigus susirinkimui, žmonės... Aš nemanau... Aš nemanau, kad čia yra taip pat, nes aš dažniausiai esu išvykęs. Suprantate? Įprastai, pamokslaujant net kituose susirinkimuose nužengia patepimas, išsipildo regėjimai, ir aš išvargstu, ir sugrįžtu į kabinetą. Ir galbūt Bilis ar kiti ten esantys vyrai, nuveža mane namo ir leidžia šiek tiek nuo to pailsėti. Nes tai yra didelis krūvis.

Taipogi, esu matęs bažnyčių, kuriose vaikams yra leista lakstyti visoje šventovėje, o... o suaugusieji stovėdami patalpoje šūkauja vienas kitam. Tai puikus būdas sugadinti artėjantį susirinkimą tą vakarą ar bet kuriuo kitu laiku. Suprantate?

42 Vos tik susirinkimas yra paleidžiamas, palikite auditoriją. Tada jūsų garbinimas pasibaigia. Tuomet išeikite į lauką ir bendraukite vienas su kitu, arba darykite ką norite daryti. Jeigu turite kažką, apie ką norėtumėte pabendrauti su kitu žmogumi, ar pasimatyti su jais, eikite drauge su jais į jų namus ar kur tai bebūtų, bet nedarykite to auditorijoje. Pašvęskime ją Dievui. Suprantate? Tai Jo susitikimo vieta, kurioje mes susitinkame su Juo. Suprantate? Ir įstatymas yra skelbiamas iš šventovės, žinoma. Ir aš... Aš manau, kad tai bus priimtina mūsų dangiškajam Tėvui.

43 Ir kai jūs pastebite, kad dovanos pradeda pasireikšti jūsų tarpe... Paprastai tai... Aš viliuosi, kad čia niekados to nebus. Bet kai žmonės turi naują bažnyčią, pirmas dalykas kurį gali pastebėti – susirinkimas tampa ceremoniškas. Taip niekados neturėtų būti. Galų gale, tai garbinimo vieta. Šie namai yra Viešpaties.

Ir jeigu dvasinės dovanos pradeda pasireikšti jūsų tarpe... Aš žinau, kad kol manęs nebuvo, žmonės persikėlė čia iš skirtingų šalies kraštų, kad čia apsigyventų. Esu dėkingas, dėkingas Dievui, manau, kad tą rytą, kai aš pašvenčiau ir paguldžiau tą kartinį akmenį, būdamas jaunuoliu, aš meldžiausi, kad jis išstovėtų iki pat Jėzaus Kristaus atėjimo. Ir aš buvau skolingas tūkstančius dolerių... Ir jie... Tokio dydžio susirinkime iš paaukojimų buvo galima surinkti trisdešimt ar keturiasdešimt centų, o mūsų mėnesinė skolos įmoka siekė šimtą penkiasdešimt, du šimtus dolerių.

Kaip aš būčiau galėjęs tiek sumokėti? Aš žinojau, jog turėjau darbą ir skolą galėsiu išmokėti. Aš... Septyniolika metų būdamas pastorius nepaėmiau nei cento, viską, ką pats turėjau, atiduodavau (pasiliekan tik pragyvenimui) ir visi pinigai patekdavę į tą nedidelę dėžutę ten gale buvo skirti Dievo Karalystei... O žmonės pranašavo ir bandė nuspėti, kad vienerius metus Maldykla pavirs garažu.

46 Šėtonas vieną kartą bandė ją iš mūsų atimti, per klaidą, per melagingai pateiktą teismo ieškinį – vienas vyras pareiškė, kad dirbdamas prie Maldyklos pastato susižeidė koją, bet po to apsigalvojo ir pateikė ieškinį, norėdamas atimti Maldyklos pastatą. Ištisomis savaitėmis stovėjau pareigos poste ir nežiūrint į visus nesusipratimus, pranašavimus ir į tai, ką jie sakė, šiandien Maldykla stovi kaip pati geriausia bažnyčia, su pačia mieliausia auditorija visose Jungtinėse Valstijose. Tai tiesa.

47 Iš šios vietos išėjęs gyvojo Dievo Žodis apskriejo aplink pasaulį. Suprantate? Aplink pasaulį ir jis nuolatos skrieja aplink žemės rutulį, kiekvienoje tautoje esančioje po dangumi, kiek mums yra žinoma aplink ir aplink pasaulį. Būkime dėkingi už tai. Būkime dėkingi už tai. O dabar, kadangi turime gyvenamąją vietą, stogą virš galvų, švarią ir gražią bažnyčią, kurioje galime susėsti, naujai pašvęskime save tikslui ir pašvęskime save Kristui. Ir...

49 Brolis Nevilis, mūsų kilnus brolis ir tikras pastorius, gyvojo Dievo tarnas, kiek jam yra atidengta Žinios, jis laikosi jos visomis jėgomis. Tai tiesa. Jis yra romus žmogus. Jis šiek tiek bijo... nebijo, ne tai turėjau omenyje, bet jis toks.. toks ypatingai romus, kad tiesiog negali griežtai pasakyti. Žinote, kai reikia pasakyti kažką griežto ir aštraus, – „Sėskis,“ – ar – „nutilk.“ Aš... Aš tai pastebėjau klausydamasis garsajuosčių.

Tačiau taip jau yra, kad aš galiu taip pasakyti, taigi aš... Aš... Aš noriu, kad jūs prisimintumėte mano žodžius. Suprantate? Visa tai yra įrašoma į garsajuostę. Suprantate? Viskas yra įrašoma.

Ir prašau, leiskite kiekvienam diakonui užimti jo pareigų postą ir nepamiršite, kad jūs turite įgaliojimą iš Dievo išlaikyti savo pareigos postą šventą. Suprantate? Su kiekvienu turto globėju yra taip pat.

51 Pastorius turi atnešti... Ne pastorius turi sakyti šiuos dalykus, o turto globėjai... Turiu omenyje diakonai, nes jie yra bažnyčios policija. Jei jaunos poros išeina į lauką ir kelia triukšmą automobilio garsiniu signalu, jūs žinote kaip jie tai įprastai daro, arba daro kažką panašaus susirinkimuose ar... ar išeina... Motina išleidžia savo dukrą čia, į bažnyčią, o ji pabėga su koku nors vaikinu-išdaviku, įsėda į automobilį, o jos motina galvoja, kad ji bažnyčioje. Diakonas turėtų tai pastebėti. „Arba tu ateisi čia ir sėdėsi, arba aš įsodinsiu tave į savo automobilį ir parvešiu tave namo pas mamą.“ Suprantate? Jūs... Jūs turite taip pasielgti.

52 Nepamirškite meilė yra pataisanti. Suprantate? Visada. Tikra meilė yra pataisanti. Todėl jūs privalote priimti pataisymą. O Motinos, dabar žinokite, kad jūsų kūdikiams yra atskira patalpa. Jūs, mažieji vaikai, žinokite, kad negalima bėgioti po visą pastatą. Suprantate? O jūs, suaugusieji, žinokite, kad negalima kalbėti ir bendrauti būnant auditorijoje. Suprantate? Nedarykite to, tai neteisinga. Tai nepatinka Dievui.

Jėzus pasakė: „Parašyta: ‘Mano namai bus garbinimo namai, maldos, bus vadinami maldos namais visoms tautoms’.“ Jie pirkdavo ir parduodavo, o Jis supynė virveles ir išvarė žmones iš auditorijos. Mes iš tiesų nenorime, kad taip nutiktų ir čia, šioje šventovėje. Taigi,

pašvęskime mūsų gyvenimus, mūsų bažnyčią, mūsų tikslus, mūsų tarnavimą ir viską, ką turime, Dievo Karalystei.

54 Taigi, dabar, prieš pašventimo malda, aš noriu perskaityti kelias Rašto vietas. O... O po to, bus tiesiog pašventimas iš naujo, nes tikrasis pašventimas buvo prieš trisdešimt metų. Dabar... Taigi... Taigi kol kelias minutes skaitysime šį Raštą ir kalbėsime apie jį, aš tikiu, kad Dievas suteiks mums Savo palaiminimus.

O dabar, yra dar vienas dalykas apie kurį norėjau pakalbėti. Taip. Kur anksčiau turėjome garso įrašymo įrangą ir kitką, dabar turime įprastą patalpą, kurioje yra norintys daryti įrašus. Ten turime specialias laidines jungtis, kurios yra pravestos tiesiogiai nuo pagrindinio mikrofono.

56 Krikšto tarnavimui turime patalpas, rūbus ir visa kitą. Ir dar vienas dalykas – dauguma žmonių apie mane netinkamai galvojo (daug žmonių, kurie iš tiesų nežino Rašto) dėl to, kad bažnyčioje yra Nukryžiuotasis. Aš prisimenu, kad kadaise kažkas su tuo susijusio įvyko čia. Turėjau tris kryžius ir vienas brolis buvo sukrėstas, kai išgirdo kitą denominaciją, kuri teigė, kad Nukryžiuotasis simbolizuoja katalikus.

Aš noriu, kad koks nors studijuojantysis, ar kas nors, ar iš naujo atgimęs Krikščionis, įrodytų jog katalikams priklauso Nukryžiuotasis. Kristaus Nukryžiuotasis nesimbolizuoja katalikybės. Jis simbolizuoja Dievą, Karalystę. Taigi, šventieji simbolizuoja katalikybę. Mes tikime, kad yra vienas Tarpininkas tarp Dievo ir žmonių, ir tai yra Kristus. Bet katalikai tiki įvairiausiais tarpininkais, tūkstančiais moterų ir vyrų, viskuo. Beveik kiekvienas geras katalikas, kai numiršta tampa užtarėju. Taigi, Kristaus Nukryžiuotasis simbolizuoja Jėzų Kristų.

58 Ar žinojote, kad ankstyvieji krikščionys, remiantis senąją ankstyvos bažnyčios istorija, ant nugarų, jie visur nešiojo kryžius, kad parodytų ir susitapatintų su Krikščionimis. Taigi, katalikai tvirtina, kad tai buvo jie. Žinoma, jie tvirtina, kad buvo patys pirmieji, bet tuo laiku katalikų bažnyčia net nebuvo susiformavusi. Suprantate? O Krikščionys nešiojo kryžių ant... Jūs esate girdėję žmones sakant: „Kryžiuočiai.“ Ir jūs vadinate juos katalikais? Tai tikrieji katalikai – visuotinė Šventosios Dvasios Bažnyčia, tai tiesa. Mes esame katalikai. Mes esame pirmą kartą katalikai, Biblija tikintys katalikai. Suprantate? Jie yra katalikų bažnyčia, organizacija. Mes esame nuo to laisvi. Mes esame apaštalų mokymo pratęsimas. Mes esame Šventosios Dvasios krikšto pratęsimas ir visko, už ką stovėjo ankstyvoji bažnyčia. O katalikų bažnyčia nei vieno iš šių dalykų neturi. Suprantate?

60 Taigi, jie pakabino čia Nukryžiuotąjį, kuris buvo atvežtas... Kuris buvo iškirstas iš alyvmedžių po kuriais Jėzus meldėsi. Nukryžiuotojo paruošimas užėmė nemažai metų ir man jį padovanojo Brolis Arganbraitas. Ir aš noriu pašvęsti Nukryžiuotąjį drauge su šita bažnyčia... Ir kaip tinkamai kažkas jį čia pakabino (aš nežinau kas jį čia pakabino) man man iš kairės. Jis atleido vagiui esančiam Jo dešinėje. Tai aš.

Jis taip pat simbolizuoja: Jo galvai esant palenkta, jūs matote Jo kančią, visi, kurie yra... Jis žvelgia link altoriaus ir Jis tavęs laukia, nusidėjėli. Jis žvelgs žemyn į tave. Kiek vėliau jie čia

įtaisys neryškų apšvietimą, kad pakvietus žmones prie altoriaus, užsidegtų šviesa ir apšviestų tai, kai žmonės bus čia...

63 Jūs pasakysite: „Kam to reikia? Negalima turėti jokio atvaizdo.“ Na tuomet, tas pats Dievas, kuris pasakė: „Nedaryk sau jokio drožinio nei jokio atvaizdo,“ – Tas pats Dievas pasakė – „Padaryk du cherubus, kad liestųsi jų sparnų galai, ir padėk juos prie Malonės Sosto, kur žmonės melsis.“ Matote, nėra... Nėra supratimo. Suprantate? Taigi, tai yra įkvėpta ir tiksliai pakabinta teisingoje vietoje, ir aš esu toks dėkingas, kad galiu būti tuo esančiu dešinėje pusėje.

Aš tikiu, kad Jis man atleido, nes aš... kiek man yra žinoma, tiesiogine prasme, aš niekada gyvenime nesu nieko pavogęs. Bet aš esu veltui išnaudojęs Jo laiką, tokiu būdu vogęs ir aš... Ir padariau daug dalykų, kurių nederėjo daryti ir šį rytą esu dėkingas Dievui, kad Jis atleido mano nuodėmes.

66 O dabar, norėčiau perskaityti iš I Kronikų 17 ir tiesiog pakalbėti penkias minutes apie pašventimo tarnavimą, pasimelsti, o po to pereisime prie pamokslo. Taigi, I Kronikų, 17-as skyrius:

„Gyvendamas savo namuose, Dovydas tarė pranašui Natanui: 'Aš gyvenu kedro namuose, o Viešpaties Sandoros skrynia – palapinėje'.

Natanas atsakė Dovydui: 'Daryk visa, kas yra tavo širdyje, nes Dievas yra su tavimi.'

Tą pačią naktį Dievo žodis atėjo Natanui:

'Eik ir kalbėk Dovydui mano tarnui... Eik ir kalbėk mano tarnui Dovydui...' (tiksliau)... Taip sako Viešpats: 'Tu nepastatysi man namų, kuriuose gyvenčiau.

Aš negyvenau namuose nuo tos dienos, kai išvedžiau Izraelį iš Egipto, iki šios dienos, bet keliavau iš palapinės į palapinę, iš pastogės į pastogę.

Ar Aš, keliaudamas su Izraeliu, esu sakęs kuriam Izraelio teisėjui, kam pavesdavau ganyti mano tautą: 'Kodėl man nepastatote kedro namų?'

Sakyk mano tarnui Dovydui: 'Aš tave paėmiau iš ganyklos, nuo avių, kad būtum vadas mano tautai, Izraeliui.

Aš buvau su tavimi visur, kur tuėjai; išnaikinau visus tavo priešus priešais tave; tavo vardą padariau garsų kaip žemės didžiūnų vardą.'

67 Norėčiau pasakyti, jog ši vieta, kurią... kurią išvydo Dovydas, yra tai, ką išvydome mes. Dovydas pasakė: „Negerai, kad jūs, žmonės, man pastatėte kedro namus, o mano Dievo Sandoros skrynia vis dar tebėra palapinėje.“ (Tai buvo drauge susiūtos avių ir gyvulių odos.) Jis pasakė: „Negerai, kad aš turiu gražius namus, o mano Dievo Sandoros skrynia pasilieka palapinėje.“

Todėl Dievas į jo širdį įdėjo norą pastatyti namus. Nors Dovydas buvo žmogus kupinas meilės ir pasišventimo Dievui, visgi jis buvo praliejęs per daug kraujo. Todėl jis pasakė...

Dovydas tai taria Natano, to periodo pranašo akivaizdoje, o Natanas, žinodamas, kad Dievas mylėjo Dovydą, pasakė: „Dovydai, daryk visa, kas yra tavo širdyje, nes Dievas yra su tavimi.“ Koks teiginys. „Daryk visa, kas yra tavo širdyje, nes Dievas yra su tavimi.“

69 Ir tą pačią naktį... buvo parodytas Dovydo pasišventimas Dievo meilei, o po to matome tą pačią naktį, žinodami, kad jis suklydo ir jam nebuvo leista tai padaryti. Dievas buvo toks maloningas, kad nužengė ir prakalbo Natanui. Man visada patiko šie žodžiai: „Eik ir kalbėk Natanui, Mano...“ ar „Eik ir kalbėk Dovydui, Mano tarnui: „Aš tave paėmiau iš avidės.“ Tiesiog... Jis buvo niekas.

Aš... Aš norėčiau tai čia pritaikyti, tik trumpam. „Aš paėmiau tave iš nieko, ir Aš... Aš... Aš... suteikiau tau vardą. Tu gavai tokį didį vardą kaip šio pasaulio didžiūnų.“ Aš norėčiau tai pritaikyti asmeniškai... Kad pabrėžčiau to svarbą.

Prieš kelis metus stovėdamas šiame mieste galvojau, kad aš niekam nerūpiu, niekas manęs nemylė. Aš mylėjau žmones, bet manęs niekas nemylėjo dėl mano šeimos istorijos. Aš gerbiu savo brangiąją motiną ir tėvą. Aš norėčiau, kad mama būtų galėjusi gyventi ir šį rytą įžengti į šią šventovę.

Daugumai senolių, kurie įdėdami savo pinigus padėjo ją pastatyti, galbūt, šį rytą Dievas jiems leis pažiūrėti nuo baliustrados.

73 Bet dėl gėrimo Branhamų šeima čia neturėjo labai gero vardo. Niekas su manimi nenorėjo turėti nieko bendro. Ne taip seniai, prisimenu kaip pasakiau savo žmonai, tiesiog prisimenu kaip niekas su manimi nenorėjo bendrauti. Aš niekam nerūpėjau, o dabar turiu slėptis, kad galėčiau šiek tiek pailsėti.

O dabar Viešpats mums suteikė šią nuostabią vietą ir... Ir šiuos nuostabius dalykus, kuriuos Jis padarė. Ir Jis suteikė man, nežiūrint blogo vardo, Jis suteikė man tokį vardą kaip didžiūnų. Ir kur tik vykdavau, Jis patraukdavo mano priešus. Niekas negalėjo prieš tai atsilaikyti, kur tai bebūtų ėję. Bet... Aš esu toks dėkingas už tai.

75 Ir iš kur aš galėjau žinoti, būdamas mažas apdriskęs berniukas, čia, už dviejų-trijų kvartalų nuo Ingramvilo mokyklos. Aš buvau mokyklos pajuokos objektas dėl to, kad dėvėjau apdriskusius drabužius ir čiuožinėjau ant seno tvenkinio. Iš kur galėjau žinoti, kad giliai tvenkinio dugne gulėjo lelijos sėkla, kuri sugebėjo štai taip pražysti? Ir iš kur aš galėjau žinoti, kai niekas su manimi nebendravo, ir kad Jis visgi suteiks man Jo žmonių gerbiama vardą.

76 Taigi, Dovydui nebuvo leista pastatyti šventyklą. Jis negalėjo to padaryti. Bet jis pasakė: „Aš iškelsiu iš tavo sėklos, ir jis pastatys šventyklą, ir šventykla bus amžinąją šventyklą. Ir ant tavo sūnaus, Dovydo Sūnaus, bus amžinoji Karalystė, kurią Jis valdys.“ Saliamonas, Dovydo sūnus fizine prasme (savo fizinėmis jėgomis) pastatė Viešpačiui namus, šventyklą. Bet kai atėjo tikrojo Dovydo Sėkla, Dovydo Sūnus, Jis pasakė jiems, kad ateis metas, kai toje vietoje iš šventyklos neliks akmens ant akmens, bet jis bandė jiems nurodyti kitą šventyklą.

78 Jonas apreiškėjas Apreiškimo Knygoje, jis išvydo šią padangtę (Apreiškimo 21). Jis išvydo nužengiančią naują šventyklą, nusileidžiančią žemyn iš dangaus, apsililkusi kaip

nuotaka savo vyrui, ir balsas iš šventyklos tarė: „Štai Dievo padangtė yra su žmonėmis, ir Dievas gyvens su jais. Ir Dievas nuvalys visas ašaras nuo jų akių. Ir nebebus mirties nei liūdesio, nei verksmo, ir nebebus skausmo, nes kas buvo pirmiau – praėjo.“

Tada tikrasis Dovydo Sūnus (kurį išvysime ateinančiose šios savaitės pamokose) tuomet įžengs į Savo šventyklą, Dievo šventyklą, tikrąją padangtę, kurios pastatyti Jis dabar yra išėjęs. Nes Jono 14 Jis pasakė: „Mano Tėvo namuose yra daug buveinių, ir Aš eisiu...“ Ką jis tuo turėjo omenyje? Tai jau buvo iš anksto numatyta: „Ir einu paruošiu jums vietą, vėl ateisiu ir pasiimsiu jus pas Save.“ Žinoma, mes žinome, kad tai bus didingame ateisiančiame amžiuje. Ir tikroji Dovydo Sėkla užims sostą, kuri yra Jėzus Kristus, ir ten valdys Bažnyčią kaip Savo Nuotaką, namuose su Juo, ir valdys dvylika Izraelio giminių visą amžinybę.

80 O šios nedidelės vietos... Dovydas negalėjo pastatyti tikrosios Dievo padangtės, nes jis nebuvo tam pasiruošęs... Jis nieko negalėjo padaryti. Jis buvo mirtingasis ir praliejo kraują.

Šiandien su mumis yra taip pat. Mes esame nepasiruošę pastatyti tikrąją Dievo Padangtę. Yra tik Vienintelis, kuris gali tai padaryti, ir ji dabar yra statoma. Bet šie maldyklos namai, drauge su šventykla, kurią Saliamonas Jam pastatė ir drauge su kitomis tėra laikinos garbinimo vietos, kol ateis metas tikrajai Šventyklai būti įtvirtintai žemėje ir teisumas viešpataus nuo dangaus iki dangaus ir liūdesio daugiau nebebus. Ir toje Maldykloje nebebus laidojimo pamokslų. Daugiau nebus vestuvių, nes visą amžinybę tęsis vienos didžios vestuvės. Koks tai bus nuostabus metas.

82 O šiandien širdyse turėkime tikslą paminėdami ir laukdami tos Šventyklos atėjimo, kad pasižymėtume Jo Dvasia, kad garbintume šioje vietoje taip lyg būtume toje vietoje, laukdami kol Ji ateis.

Dabar atsistokime, aš perskaitysiu Šventąjį Raštą.

„Ir mačiau naują dangų ir naują žemę; nes pirmasis dangus ir pirmoji žemė praėjo; ir nebebuvo jūros.

... Ir aš, Jonas, mačiau šventąjį miestą, naująją Jeruzalę, nužengiančią iš dangaus nuo Dievo, paruoštą kaip nuotaką, papuoštą savo vyrui.

Ir girdėjau... balsą iš dangaus, sakantį: „Štai Dievo padangtė yra su žmonėmis, ir jis gyvens su jais, ir jie bus jo tauta, ir pats Dievas bus su jais, ir bus jų Dievas“.

84 Dabar palenkime galvas. Mūsų dangiškasis Tėve, mes stovime baimėje. Mes stovime pagarboje ir šventame nuolankume. Ir mes prašome Tavęs, Viešpatie, priimk mūsų dovaną, Tu suteikei mums malonę, pinigų, kad paruoštume Tau garbinimo vietą. Nėra nieko, žemėje nėra jokios vietos, kurią galėtume paruošti, kad ji būtų verta Dievo Dvasiai joje apsigyventi, bet mes atiduodame tai Tau kaip mūsų meilės ir jausmų Tau ženklą, Viešpatie. Ir mes dėkojame Tau už viską, ką Tu dėl mūsų padarei.

Taigi, pastatas ir teritorija buvo jau seniai pašvęsti tarnavimui, ir mes dėkojame Tau už praėjusius atsiminimus... O dabar, Viešpatie Dieve, kai prieš daug metų metų pasirodė tai išreiškiantis regėjimas, kuriame aš pamačiau senus pastatus, kuriuose kadaise buvo žmonės, ir pastatai buvo restauruoti ir atnaujinti, o aš buvau pasiūstas anapus upės.

86 Taigi, Viešpatie Dieve, dangaus ir žemės Kūrėjau, mes stovime kaip Tavo kaimenės žmonės. Mes stovime kaip... Kaip... Kaip... Kaip Tavo Karalystės žmonės, ir aš, ir pastorius, ir bažnyčios žmonės, mes pašvenčiame šį pastatą Visagalio Dievo tarnavimui per Jėzaus Kristaus vardą, Jo Sūnaus, Dievo tarnavimui ir Dievo garbinimui ir pagerbimui. Ir tegul Evangelija tol liesis iš šios vietos, kol pasaulis atvyks iš keturių žemės rutulio pusių, kad pamatytų iš šios vietos sklindančią Dievo šlovę. Kaip Tu esi padaręs praeityje, tegul ateitis bus daug kartų didingesnė.

87 Ir, Tėve, dabar mes pašvenčiame save tarnavimui Žodžiui, visa savo esybe. Viešpatie, susirinkimas ir žmonės, jie pašvenčia save šį rytą Žodžio klausymui. O mes, kaip tarnautojai, pašvenčiame save Žodžio pamokslavimui, nepaliauti laiku ir ne laiku, barti, peikti, raginti su visu ilgu pakantumu, kaip ir yra užrašyta ant kertinio akmens, prieš trisdešimt metų. Tu pasakei, kad ateis toks laikas, kai žmonės negalės pakęsti sveiko mokymo, nes išsirinks sau mokytojus, turėdami niežtinčias ausis ir bus nugręžti nuo tiesos prie pasakų.

88 Viešpatie, mes bandėme žmonėms perduoti Žodį, tegul mes būsimė įkvėpti ir sustiprinti dvigubomis pastangomis, Viešpatie, kai dviguba Dvasios dalis ištiks šią vietą, tegul Šventoji Dvasia kaip tai buvo tą dieną šventyklos pašventimo dieną, kai Saliamonas meldėsi, Šventoji Dvasia įžengė per priekines duris, Ugnies Stulpo pavidalu ir Debesyje, apjojo aplink cherubus ir įėjo į šventąją vietą, ir ten surado sau poilsio vietą. O Dieve, Saliamonas pasakė: „Kur tik Tavo žmonės bus bėdoje, jei pažiūrės į šią šventą vietą ir melsis, tuomet išgirs iš dangaus.“ Viešpatie, tegul Šventoji Dvasia, šį rytą įeis į kiekvieną širdį, į kiekvieną pasišventusią sielą, kuri yra čia. Biblija sako, kad Dievo šlovė buvo tokia didi, kad tarnautojai net negalėjo patarnauti dėl Dievo šlovės.

90 O, Viešpatie Dieve, tegul tai vėl pasikartos, kai mes atiduodame save Tau su bažnyčia pasišventime tarnavimui. Nes yra parašyta: „Prašykite ir jūs gausite,“ – ir šį rytą, mes pavedame save drauge su mūsų bažnyčios atidavimu, tarnavimui Tau, vėlyvosios-dienos Šviesai, vakarinio meto Šviesoms, kad galėtume suteikti paguodą ir tikėjamą laukiantiems žmonėms, kurie laukia Jaunikio atėjimo, kad aprengtų Nuotaką Kristaus Evangelija, kad Viešpats Jėzus ją priimtų. Taip mes pasišvenčiame, save patį, Brolių Nevilį, ir susirinkusiuosius Dievo tarnavimui, Jėzaus Kristaus vardu. Amen. Galite sėstis.

91 Dovydas pasakė: „Džiaugiasi, kai jie man pasakė: 'Eikime į VIEŠPATIES namus.'“ Ir tegul mes visada išgirdę juos paminėtus džiaugsimės galėdami susirinkti Viešpaties namuose. Amen.

92 Taigi, po neilgo pašventimo tarnavimo, dabar turiu vieną valandą. Tiesiog nepamirškite nuo dabar esame pasišventę: pagarbai, šventumui, tylai prieš Viešpatį. Garbinkite Viešpaties akivaizdoje ir būkite kaip tik galite pagarbūs, Viešpaties namuose. O dabar... Kai šis susirinkimas bus paleistas – iš karto po to, kai susirinkimas bus paleistas, išeikite iš pastato. Suprantate? Tada valytojas turi laiko ateiti čia ir išvalyti, ir paruošti kitam kartui. Tuomet Viešpaties namuose nėra sumaištis. Ir ten netoliese yra apie...

93 Aš manau, jūs... Patalpos bus išvalytos už maždaug penkiolikos minučių po susirinkimo pabaigos. Nepamirškite būti draugiški, paspauskite visiems rankas ir kvieskite visus sugrįžti. Ir... Ir šią artėjančią savaitę mes tikimės turėti pačius išskilmingiausius susirinkimus kokie tik yra buvę Maldykloje. Mes laukiame to.

94 Dabar. Aš... Aš... Manęs niekas neapšvietė iki pat vėlyvų valandų praėjusią naktį maldoje. Aš pradėjau kažką matyti. Taigi aš... Aš tikiuosi, kad tai bus didis metas, kuris, tikiu, bus, jei Viešpats mums padės. Taigi, dabar, kai pasakiau: „Didis metas...“ Dabar, šį rytą kalbėsiu apie kažką tokio. Žinote, tai ką žmogus vadina didinga, kartais nėra didinga, bet ką Dievas vadina didinga, žmogus vadina kvailyste. O ką Dievas vadina kvailyste, žmogus vadina didinga. Taigi, turėkime tai omenyje. Pasverkite kiekvieną žodį.

95 Taigi tarnavimai yra ilgi. Jie bus ištęsti, nes tai sudėtingi tarnavimai, daug mokymo, pasišventimo ir aš tiesiog... Vietoje, kurioje apsistojau, žmonės nori mane viskuo pamaitinti, bet aš... Pasakiau: „Na ką, tu netekai tiek svorio, Broli Branhamai,“ – ir panašiai, bet aš visą laiką buvau tarnystėje. Iš čia turėsiu išvažiuoti kito sekmadienio vakarą, kad galėčiau greitai nuvykti į kitą vietą Meksikoje, tai tiesiog nėra lengva. Taigi, bet aš tiesiog bandau atsisakyti nuo per didelio valgymo ir... Ir taip aš pasiruošiu. Ir šį rytą esu laimingas matydamas Broli Džunjorą Džeksoną ir... Ir Brolių Radelą ir... Ir kitus tarnautojus, ir panašiai. Telaimina jus visus Dievas.

98 Taigi šį rytą noriu kalbėti jums tema, kuria štai čia turiu pasidaręs užrašus. Pirmiausiai noriu perskaityti iš Izaijo Knygos, 53-ąjį skyrių. Dabar, kol jūs atsiversite jį, norėčiau pranešti vieną ar du pranešimus. Šį vakarą noriu kalbėti apie šią Knygą, sujungiant ją paskutinįjį bažnyčios periodą su Antspaudų atidengimu. Taigi, tarp jų yra didelis tarpas. Ir...

Anksčiau, užbaigęs apie Bažnyčios periodus, aš taip pat kalbėjau apie Septyniasdešimt Danieliaus savaičių, iškarto po to, nes tai susiję. Ir aš pasakiau: „Taigi, jei aš apskritai imsiuosi Septynių Antspaudų, turėsiu atidėti šias Septyniasdešimt Danieliaus savaičių, kad susiečiau tai su Antspaudais palikdamas vieną dalyką neužbaigtą.“ Ir tai buvo knygos užantspauduotos septyniais antspaudais, 5-as skyrius. Ir mes jį paimsime šį vakarą.

101 Šį vakarą norime pamėginti pradėti anksčiau. O jeigu aš... Jūs jau paminėjote, kad pradėsime anksti? O jei... Ar visi galite čia susirinkti apie septintą valandą? Gerai. Pradėkime įprastą tarnavimą po šešių trisdešimt, giesmių tarnavimą, o aš būsiu čia septintą. Tuomet visos savaitės metu galėsime pradėti anksčiau. Ir... Ir mes... Dabar, mes ateiname... Niekas taip nemėgsta giedojimo kaip krikščionys. Mums patinka giedojimas, mums tai patinka, bet dabar mes... Mes turime kažką kitko. Mes esame... Mes esame Žodyje. Suprantate? Taigi, tiesiog... Tiesiog išlikime tame. Dabar mes ketiname...

103 Mes esame... Mes esame mokyme ir jūs galite įsivaizduoti kokį didelį krūvį jaučiu. Suprantate? Nes jeigu aš mokysiu kažko klaidingo turėsiu už tai atsakyti. Suprantate? Taigi aš negaliu imti to, ką sako visi kiti. Aš privalau... Tai turi būti įkvėpta. Ir aš tikiu, kad Septyni Angelai, kurie laiko šiuos septynis griaustinius, tai suteiks. Suprantate? Ir aš...

104 Dabar, Izaijo 53-iame skyriuje, Izaijo, pirma ir antra eilutės. Noriu užduoti šį klausimą. Dabar, tai apskritai neliečia Septynių Antspaudų. Tai tiesiog pamokslas, nes aš žinojau, kad turėsiu atlikti pašventimą. Negalėčiau į tai įsigilinti, nes neturėčiau laiko. Bet aš pamaniau, tiesiog trumpam pašventimo tarnavimui, trumpam šios bažnyčios atsiminimo tarnavimui (tiksliau trumpam pašventimo tarnavimui), po to jie... Jie... Nebus laiko įsigilinti į tai, ką noriu pasakyti. Suprantate? Apie šios Knygos atvėrimą. Todėl padarysiu tai šį vakarą.

106 O dabar, šis nedidelis tarnavimas, kuris... Kuris tiesiog tiksliai tam tiks, todėl įsiklausykite į kiekvieną žodį. Pagaukite tai. O... O jeigu jūs tai įrašinėjate į garsajuostes ar panašiai, tuomet laikykitės tiksliai to, ko mokoma toje garsajuostėje. Sakykite tik tai, kas yra sakoma garsajuostėje. Tiesiog sakykite tai, kas yra sakoma garsajuostėje. Suprantate? Kadangi kai kurie iš tų dalykų... Dabar mes apie tai sužinosime daug daugiau, kodėl tai yra klaidingai suprasta. Suprantate? O jūs būkite tikri, kad sakytumėte tik tai, kas yra sakoma garsajuostėje. Nesakykite nieko kito. Suprantate? Nes... Aš to nesakau iš savęs. Tai Jis, kuris tai sako. Suprantate? Ir... Taip dažnai sumaištyje, žmonės atsistos ir pasakys: „Na, tas ar anas pasakė, kad tai reiškė tą ar aną.“ Tiesiog palikime tai taip, kaip tai yra.

107 Suprantate, tokiu būdu mes norime Biblijos. Tiesiog taip, kaip tai sako Biblija, mes to norime tiesiog tokiu būdu... Tiesiog taip. Nepridėkite prie to savo... Jokio aiškinimo. Tai jau išaiškinta. Suprantate? Dabar...

„Kas tikėjo mūsų pranešimu? Ir kam yra apreikšta VIEŠPATIES ranka?“

Leiskite dabar dar kartą tai perskaityti, atidžiai.

Kas tikėjo mūsų pranešimu? Klausimas... Ir kam yra apreikšta VIEŠPATIES ranka?

Kitais žodžiais tariant, jeigu patikėjote mūsų pranešimu, tuomet Viešpaties ranka buvo apreikšta. Suprantate?

„Kas tikėjo mūsų pranešimu? Ir kam yra apreikšta VIEŠPATIES ranka?“

110 Dabar, noriu perskaityti iš Švento Mato Evangelijos, 11-as Švento Mato skyrius. Taigi, atsineškite savo popierių ir panašiai, nes mes nuolatos... Jeigu neturite magnetofono, atsineškite... savo popierių, kad galėtumėte tai pasižymėti. Vienuoliktas Šv. Mato skyrius, 25-ta ir 26-ta eilutės, 11:26 ir 27. Gerai. Jėzus kalba maldoje. Norėčiau pradėti nuo šiek tiek anksčiau. Pradėkime ties 25-ta ir 26-ta eilute. Nors manau, kad taip ir pasakiau, nes taip esu čia pasižymėjęs savo Biblijoje.

„Anuo metu Jėzus atsakydamas tarė: „Aš dėkoju tau, o Tėve, dangaus ir žemės Viešpatie, nes tu paslėpei tai nuo išmintingųjų bei protingųjų ir apreiškei tai kūdikiams.

Taip, Tėve, nes taip atrodė gera tavo akyse.“

111 Supraskite šias dvi Rašto vietas. „Kas tikėjo mūsų pranešimu? Ir kam yra apreiškta VIEŠPATIES ranka?“ Taip... Tada Jėzus padėkojo Dievui, kad Jis paslėpė paslaptis nuo išmintingųjų ir protingųjų, ir apreišk tai kūdikiams, kurie išmoks, nes Dievui atrodė, kad tai padaryti yra gera.

Taigi iš šios ištraukos ar iš perskaityto Rašto, aš paėmiau šią temą: „Dievas paslepia ir apsiireiškia Save paprastume.“ Dabar, aš pakartosiu dėl garsajuosčių, garsajuostėms.

Suprantate? Nes jie daro įrašą. Suprantate? „Dievas paslepia ir apreiškia Save paprastume.“

113 Keista pagalvoti kaip Dievas gali taip padaryti. Dievas paslėps Save kažkame labai paprastame. Dėl to išmintinguosius tai aplenks milijonų mylių atstumu. Po to, pasirodo tame, kažkokiame paprastame dalyke, Jo veikimo būdo paprastume. Ir tada vėl Save apreiškia. Pamaniau, kad šią temą galėsime panagrinėti prieš pereinant prie... Prie... Prie didžiojo Septynių Antspaudų mokymo. Dauguma neatpažįsta kaip Jis Save apreiškia. Taigi žmonės turi savo supratimus apie tai, koks Dievas turėtų būti ir ką Dievas darys. Daug kartų esu minėjęs seną posakį, kad žmogus visada išlieka žmogus. Žmogus visada šlovina Dievą už tai, ką Jis padarė, ir visada laukia to, ką Jis darys, bet ignoruoja tai, ką Jis daro. Suprantate, suprانتate?

114 Štai kaip jie tai praleidžia. Atsigręžę atgal jie mato kokį didį dalyką Jis padarė, bet jiems nepavyksta išvysti kaip paprastai Jis tai padarė. Suprantate? O po to jie laukdami pamato artėjantį didį dalyką, kuris įvyks, ir devyniuose atvejuose iš dešimties, tai jau vyksta jų tarpe, taip paprastai, o jie apie tai nieko nežino. Suprantate?

115 Vieną kartą... Vyras iš čia Utikoje... Jeigu čia yra jo giminaičių, aš nesakau to su tikslu demaskuoti šį žmogų. Jis buvo... Pilietinio karo veteranas, man rodos, jis buvo... Nežinau kieno pusėje jis buvo, bet manau, kad jis buvo sukilėlis. Tačiau jis... Jis buvo netikintysis, ir jis tvirtino, kad Dievo nėra. Jis gyveno Utikoje; jo vardas buvo Džimas Dorsėjus.

Daug kas iš jūsų turėjote jį pažinoti.

116 Kai buvau mažas, jis duodavo man daug arbūzų. Anksčiau jis augino arbūzus, žemai prie upės. Ir jis buvo geras mano tėvelio draugas. Jis pasakė, kad vieną dieną išgirdo vieną iš labiausiai išsiskiriančių priešingybių. Tomis dienomis aš buvau mažas berniukas. Bet tai taip skyrėsi nuo jo įsitikinimų, kad dėl to jis turėjo paėjėti nuošalėn, palenkti galvą ir verkėti. Iš

to aš supratau, kad taip tas vyras šlovingai atsivertė į Kristų būdamas apie aštuoniasdešimt penkerių metų amžiaus.

117 Kažkuria dieną jis paklausė mažos mergaitės, kuri grįždamaėjo iš Sekmadieninės mokyklos, kodėl ji būtent taip švaisto savo laiką? Ji atsakė, kad todėl jog kad ji tiki, kad Dievas yra.

O ponas Dorsėjus atsakė... Jis pasakė: „Vaike, tu taip klysti tuo tikėdama.“

Jis pasakė, kad ta mergaitė staiga pasilenkė ir nuskynė gėlytę nuo... nuo žemės, nuskabė žiedlapius ir tarė: „Pone Dorsėjau, ar galite pasakyti kaip ji išauga?“

Būtent tai. Jis bandė prisiminti... Jis būtų galėjęs vaikui atsakyti: „Na, ji išauga iš žemės.“

Paskui klausimai būtų pasikartoję: „Iš kur atsirado žemė? Kaip ta sėklą ten pateko? Kaip tai nutiko?“ Vis toliau ir toliau ir galiausiai jis pamatė... Suprantate? Ne žavinguose dalykuose apie kuriuos mes galvojame, bet paprastuose dalykuose Dievas yra toks realus, paprastume.

120 Taigi, Dievui patinka Save apreikšti, o po to Save paslėpti. Pasislėpti ir apreikšti Save paprastuose, nedideliuose dalykuose. Tai.. Tai praskrieja virš žmogaus galvos, nes... Jeigu tu pasakytum: „Kodėl teisingas Dievas taip elgiasi?“ Todėl, kad iš pat pradžių tas žmogus buvo sutvertas nesiremti savo paties supratimu.

Žmogus buvo sutvertas, kad visiškai pasitikėtų Dievu. Dėl šios priežasties mes esame sulyginti su avinėliais ar avimis. Avis negali pati savęs vesti. Jai reikalingas lyderis. Šventoji Dvasia turi mus vesti. Taigi, taip žmogus yra sutvertas ir Dievas visus savo kūrinis padarė tokius paprastus, kad paprasti tai galėtų suprasti. Dievas padaro save paprastu būdamas su paprastais, kad paprasti jį suprastų.

112 Kitaip tariant, Jis pasakė Izaijo 35, man atrodo. Jis pasakė: „Nors ir kvailiai keliaudami nepaklys.“ Tai taip paprasta. Mes žinome, kad Dievas yra toks didis. Kol tikimės, kad tai yra kažkas didingo, praleidžiame paprastus dalykus.

Mes suklumpame ties paprastumu. Štai kaip mes praleidžiame Dievą, suklupdami ties paprastumu. Dievas yra toks paprastas, o šių dienų mokslo žmonės, visų dienų, aplenkia jį milijonų mylių atstumu. Nes savo intelektu jie žino, kad nėra nieko tokio didingo kaip Jis. Bet Save apreikšdamas, Jis tai taip paprastai padaro, o jie tarytum praeina per viršų ir to nepastebi.

124 Taigi, panagrinėkite tai. Viską išnagrinėkite. Ir jūs, kurie esate čia kaip svečiai, sugrįžę į savo motelių kambarius, prisiminkite šiuos dalykus ir apmąstykite juos. Mes neturime laiko, kad detaliam išaiškintume, kaip tai derėtų išaiškinti, bet aš noriu, kad jūs tai padarytumėte, kai sugrįšite į motelį ar viešbutį, ar kur bebūtumėt apsistoję, ar į namus. Susirinkite drauge ir panagrinėkite tai.

125 Neatpažįsta Jo būdo, kuriuo Jis apreiškia Save, nes Jis yra toks didis, visgi pasislepia paprastume, kad apsireikštų mažiesiems. Suprantate? Nesistenkite pasiekti aukštumų, nes Jis praeina virš to. Įsiklausykite į Dievo paprastumą ir tuomet surasite Dievą čia pat, paprastu būdu.

Žibanti pasaulietiška išmintis, išsilavinę, visados Jį praleidžia. Taigi, aš nesu čia... Žinau, kad čia yra mokyklų mokytojai, žinau, kad du ar trys čia sėdi. Aš nesu čia tam, kad neigčiau mokyklas ir švietimą bandydamas pritarti neraštingumui. Nesu čia šiuo tikslu. Tačiau esmė yra ta, kad žmonės taip tvirtai tuo remiasi, kol galiausiai jie... Netgi seminarijose ir kitur, jie praleidžia būtent tai, ką Dievas rodo jiems priešakyje.

127 Štai kodėl aš esu ne prieš brolius esančius denominacijoje, bet aš esu prieš denominacijų sistemas. Nes jos bando save išaukštinti ir... Ir... Ir išugdyti savo tarnautojus iki tokio... tokio lygmens, kad jeigu jie neturi tinkamo apmokymo ir išsilavinimo, jie yra išvaromi. Ir... Ir jie turi būti patikrinti psichiatro ir panašiai. Aš visada maniau, kad Dievo valia buvo išmėginti tarnautoją ne psichiatrija, bet išmėginti jį Žodžiu. Suprantate? Taip. Suprantate, tiesiog Žodis yra Dievo būdas, kuriuo Jis ištiria savo vyrus, kuriuos Jis siunčia Žodžiui... pamokslauti Žodį.

Taigi, šiandien mes pamokslaujame filosofiją; mes pamokslaujame apie religiją ir „denominacionalizmą“ ir tiek daug dalykų, palikdami Žodį, nes jie sako, kad to negalima suprasti. To negalima suprasti. Jis pažadėjo tai padaryti. Taigi, mes prašome Jo tai padaryti.

129 Dabar kelias minutes panagrinėsime kelis personažus. Atkreipkime dėmesį į Nojaus dienas. Nojaus dienomis Dievas matė, kad pasaulietiška išmintis buvo labai sureikšmintą ir vertinama. Jis pasiuntė paprastą žinią per paprastą žmogų, kad parodytų jiems Savo didybę. Taigi mes žinome, kad Nojaus dienomis, jie tvirtina, kad civilizacija tuomet buvo tokia stipri, kad mes, šiuolaikinėje mūsų civilizacijoje dar nebuvo pasiekę tokio lygmens. Aš manau, kad galiausiai tai bus pasiekta, nes mūsų Viešpats pasakė: „Kaip buvo Nojaus dienomis, taip bus ir žmogaus Sūnaus atėjimo metu.“ Ir jis pateikė kelis pavyzdžius.

132 Jie pastatė piramidę ir sfinksą ten Egipte, jie pastatė gigantiškus dalykus, tokius, kad šiandien mes neturime tokios jėgos su kuria galėtume tai pastatyti. Jie turėjo balzamavimą, jie galėdavo taip natūraliai išbalzamuoti kūną, kad jis išlieka iki šių dienų. Mes negalime... negalime padaryti mumijos. Mes neturime tam reikiamų priemonių. Jie turėjo dažus, kurie... kurie tvirtai laikosi keturis ar penkis tūkstančius metų, spalva išlieka lygiai tokia pati kokia buvo. Suprantate? Šiandien mes tokių dalykų neturime. Dauguma tos civilizacijos didžiųjų dalykų byloja apie jų pranašumą mūsų šiuolaikinės civilizacijos atžvilgiu.

133 Taigi jūs galite įsivaizduoti tokį išsilavinimą ir tokius mokslo ženklus, kurie mums buvo palikti, buvo tokia civilizacija. Sprendžiant pagal šiuos paminklus kokia tai turėjo būti didi civilizacija. Mokslas, šiuolaikinė civilizacija ir išsilavinimas žmonėms buvo... buvo būtinybė. Privalo būti. Turėjo būti.

Manau, kad jų tarpe beveik visai nebuvo neraštingumo. Taigi Dievas, ieškodamas tos dienos didingoje ekonomikoje, jų sistemoje negalėjo galbūt surasti tinkamo žmogaus, todėl surado neraštingą, turbūt žemdirbį vardu Nojus, avių piemenį. Jis davė jam Savo žinią, kad pamokslautų ją žmonėms, kurie buvo tokie paprasti, o jų... jų, tų dienų išsimokslinimas... Žinios paprastumas buvo žmonių suklypimo priežastis.

134 Visgi žinia buvo mokslo priešakyje, kertinė. Kaip danguje galėjo būti lietus, kai ten nebuvo lietaus? Suprantate? Ir paprasta žinia apie... apie arkos statymą, pastatymą kažko į ką reikės įeiti, nebuvo vandens kuriame ji būtų plūduriavusi, na, jis tapo fanatikas. Jis tapo... Tokį mes pavadintume (atleiskite man už šiandieninį išsireiškimą) „keistuolis“.

Beveik visi Dievo žmonės yra keistuoliai. Suprantate? Jie yra tokie. Džiaugiuosi būdamas vienas iš jų. Taigi... Žinote, jie... jie skiriasi nuo... nuo šiuolaikinės civilizacijos krypties. Jie tapo neįprasti, keisti. Jis pasakė, kad jo žmonės buvo ypatingi (neįprasti, keisti), tačiau dvasine kunigyste, karališka tauta, aukojančia dvasines aukas Dievui, savo lūpų vaisiais teikiančia gyrių Jo Vardui. Kokie žmonės. Jie yra Jo.

136 Dabar atkreipkite dėmesį kaip tai turėjo būti nuostabu, kai tomis dienomis kažkoks fanatikas atėjo į bažnyčią, pamokslavo Evangeliją, kuri akivaizdžiai skyrėsi nuo jų tikėjimo. O mokslininkai... Na... Jie... Tai paprasčiausiai buvo beprotiška. Juk jie galėjo moksliskai įrodyti, kad ten nėra lietaus. Bet šis paprastas avių pienuo tikėjo, kad jei Dievas pasakė, kad lietus, vadinasi lietus. Suprantate?

Taigi... Tiesiog palyginkite tai su šandiena, kai kas nors yra išgydomas, jie sako: „Tai tik emocija,“ – arba – „Aš galiu tau moksliskai įrodyti, kad vėžys, ar medžiaga, ar... ar dalykas tebėra ten.“ Tačiau paprastam tikinčiajam, tai pradingo. Suprantate? Nes jis nežiūri į medžiagą. Jis žvelgia į pažadą, taip pat kaip Nojus padarė.

139 Nejaugi nematote: „Kaip buvo Nojaus dienomis, taip bus ir žmogaus Sūnaus atėjimo metu.“ Moksliskai niekas... Daktaras gali pasakyti: „Pažiūrėk štai gumulas tebėra čia. Tavo vėžys tebėra. Tavo ranka tokia pat luoša kaip ir anksčiau. Tu išprotėjai.“

Nepamiršk, tai ta pati dvasia iš Nojaus dienų, kuri pasakė: „Ten aukštai lietaus nėra. Mes galime prietaisais pažvelgti į Mėnulį, ten lietaus nėra.“ Bet jei Dievas pasakė, kad ten bus lietus... Nes tikėjimas yra pagrindas to, ko viliamasi, įrodymas to, kas neregima. O tikėjimas visiškai remiasi Dievo Žodžiu. Štai kuo jis remiasi. Ar... ar suprantate? Jis remiasi Dievo Žodžiu. Štai juo rėmėsi Nojaus tikėjimas: „Dievas taip pasakė.“ Tai viską išsprendžia.

143 Taigi, jeigu ir vėl atkreipsite dėmesį... Nojus tuo tikėdamas buvo fanatikas. Šių dienų žmonės, kurie tiki Šventosios Dvasios krikštu... Dabar bažnyčia pasakys: „Šie žmonės fanatikai. Jie tėra grupė susijaudinusių, emocionalių, panikos ištikusių žmonių.“ Tačiau jie nežino, kad to moko Dievo Žodis. Tai yra pažadas.

145 Nojui, nesvarbu kiek kartų jie jam sakė, kad senolis buvo išprotėjęs, kad jis neteiskus iš mokslinės pusės ir... ir protiškai nesveikas. Bet Nojui tai buvo Dievo Žodis. Ir Nojus išliko su tuo, o išmintingi ir protingi suklupo ties to paprastumu ir prarado savo gyvybes. Koks sudraudimas. Taigi, tai yra tai kartai.

Dauguma žmonių sako: „Jei aš būčiau gyvenęs tuomet...“ Ne, tu būtum turėjęs tą patį požiūrį, nes šiandien lygiai tas pats ir vėl pasikartoja tik kitokioje formoje, šiandien jie suklumpa ties tuo lygiai taip pat kaip tada.

147 Be jokių abejonų, tomis dienomis jie turėjo daugybę pamokslininkų, bet Nojus buvo Dievo įkvėptas. Nojus galėjo pasižiūrėti ir matyti kas turės tuojau įvykti ir žinoti, kad tai paleistuvaujanti ir nedora tauta, kad Dievas jos nepakęs. Taigi, šiandien mes galime matyti ne kitą, bet tą patį dalyką: šiuolaikinę Sodomą ir Gomorą. Suprantate? Nedori, svetimaujantys žmonės, tokie rafinuoti išsimokslinime, kad suklumpa ties Dievo paprastumu.

148 Nėra nei vieno žmogaus pasaulyje, Rozela, kuris... Ar nei... nei vieno galinčio pasakyti, kad mes mūsų tarpe nematome paties pasireiškusio Dievo Žodžio. Patį paskutiniųjų dienų pažadą, pačias vakarines Šviesas, kurios turėjo šviesti, mes esame privilegijuoti žmonės tai matydami. O kur yra rafinuotas pasaulis, tai nuo jų paslėpta.

Jėzus pasakė Dievui Tėvui. Jis pasakė: „Tau patiko tai paslėpti nuo jų. Taip, Tėve, Tu tai paslėpei.“ Leiskite jiems su jų išmintimi... Suprantate, būtent išmintis pradžioje pastūmėjo į nuodėmingą purvą. Nes leva, susitikusi su šėtonu, ieškojo išminties ir šėtonas jai tai suteikė. Suprantate? O išmintis yra priešinga Žodžiui.

Mūsų neprašo turėti išmintį. Mūsų prašo turėti tikėjimą tuo, kas jau buvo pasakyta. Taigi, ar suprantate? Bet šiandien mokslo žmonės tai taip išblizgina ir pateikia tokiu būdu, ir prideda prie to jų pačių išaiškinimą, visada turi... Šiandien jie daro tą patį. Tuo pačiu saiku.

150 Taigi, žmonės... Bet žmonės tada tai praleido lygiai kaip šiandien jie tai daro ir praleidžia taip pat. Jie daro tą patį. Nes jie... Dėl tos priežasties jie tai praleido. Nes buvo per daug protingi, kad tuo patikėtų. Suprantate? Taigi, žinia buvo tokia paprasta, kad protingieji buvo per protingi, kad suprastų žinios paprastumą. Ak. Dievas tai padarė taip paprastai Tiesoje, kad protingieji ir intelektualai to nepamatė, nes tai buvo taip paprasta. Na, štai kas Dievo didybę padaro tokią didžią, nes būdamas didingiausias gali padaryti Save paprastu.

151 Šiandien žmonės parodo, kad jie nėra iš Dievo. Jie didūs ir bando tapti dar didesniais ir išreikšti save dar daugiau kaip vyresnysis vyskupas, daktaras šventasis popiežius, viskuo... Daro save tokiais, kokiais iš tiesų nėra, o Dievas būdamas toks didis, paprastai Save nužemina. Paprastumas yra didingumas. Mes galime sukurti reaktyvinį lėktuvą. Mes galime paleisti kosminį erdvėlaivį [...]. Paleisti raketą į orbitą ir galime visus kitus dalykus. Taip. Tačiau negalime sukurti nors vieno žolės stiebelio. Amen. O kaip yra su tuo? Bet vietoj to, kad sugrįžti ir pažiūrėti, iš ko susideda ši žolė ir priimti būtent šį Dievą, kuris sukūrė žolę, mes stengiamės sukurti raketą, kuri sugebės pakilti greičiau už kitų sukurtą raketą. Suprantate?

153 Savo bažnyčiose mes esame tokie protingi ir intelektualūs, kad sugebame pastatyti milijono dolerių vertės pastatą, ar dešimties milijonų vertės pastatą, bet, visgi... Ir bandome pastatyti geresnį už metodistų, arba baptistai pastato geresnį už presbiterijonų, ir sekmininkai įsitraukė į šias lenktynes. Tačiau per... Visa esmė yra ta: mes dar esame... Mes esame tokie protingi ir įsitvirtinę savo keliuose, jog nesugebame nusižeminti, kad atpažintume Dievą, kuris yra nedideliuose maldos namuose gatvės gale. Suprantate? Tai tiesa. Na, tai yra... Mes suklumpame paprastume. Jie visada taip elgdavosi.

154 Taigi, jie... Jie... Buvo... Jie buvo per protingi, kad tikėtų tokia paprasta žinia. Tai nebuvo pakankamai išblizginta jų mokslinių tyrinėjimų atžvilgiu. Tai nebuvo... Tai nebuvo nepriekaištinga, žinia nebuvo visiškai tinkanti jų švietimo programai, kurią jie turėjo tomis dienomis. Suprantate? Jie ištyrė ir žinojo, kad ten buvo Dievas. Ištyrė žinojo, kad Jis buvo didis. Ir jie bandė išaukštinti save, kad būtų lygūs su Juo, tuo tarpu kai kelias aukštyn, visada yra kelias žemyn.

Taigi, kas žino ar šiaurės ašigalis yra šiaurės ašigalis. Ar pietų ašigalis yra šiaurės, ar šiaurės ašigalis yra pietų, pietų ašigalis, šiaurės? Kuris yra viršuje ir kuris apačioje? Mes kabome kosmose. Ir sakome: „Šiaurės ašigalis yra viršuje.“ O iš kur jūs žinote? Pietų ašigalis gali būti šiaurės. Suprantate, jūs nežinote. Tad nepamirškime...

Remiantis šiais žodžiais pasakysite: „Kokiu pagrindu tu gali sakyti, Broli Branhamai, kad viršus yra apačia?“ Jėzaus Kristaus Žodžio pagrindu. Jis pasakė: „Tas kuris nusižemina, bus išaukštintas, bet tas, kuris save aukština, bus pažemintas,“ – bus numestas žemyn. Tuomet, faktiškai, viršus yra apačia ir apačia yra viršus.

158 Kaip senas šventasis Čikagoje pasakė, tas žmogus... Vienas tarnautojas iš vienos organizacijos atėjo ten kur buvo šiek tiek susirinkusių sekmininkų... Jis buvo intelektualiai pasiruošęs. Jis išėjęs į priekį, kalbėdamas pavartojo žodžius, kurių sekmininkai niekada nebuvo girdėję. Ten stovėdamas pamatė, kad sekmininkai jo nesupranta. Jis išėjo išpūtęs krūtine, jis buvo šventas, toks ir toks, daktaras, žinote, iš vienos... vienos didelės mokyklos, ten Čikagoje. Jis apsidairė, o tie sekmininkai žiūrėjo vienas į kitą. Jie net nenutuokė apie ką jis kalba. Jis buvo toks išsilavinęs, toks protingas, nepriekaištingas. Bet jie nesuprato...

159 Tai buvo panašu į kokį nors senatorių ar žmogų, kuris neseniai kėlė kandidatūrą į prezidentus ir pralaimėjo. Tukas Kutsas man pasakė, kai aš pamokslavau Fordo mamos laidotuvėse ir kalbėjau apie prisikėlimą, prisikėlimo garantiją... Taip užtikrintai kaip saulė pakyla, taip ir aš pakilsiu. Taip užtikrintai kaip žolė nuvysta rudenį, ir lapai nukrenta nuo medžių, o po to vėl išauga. Kai žemė apsisuks aplink orbitą, jie privalo vėl pasirodyti.

160 Tukas atsakė: „Aš branginu šį pamokslą, Bili.“ Brolis Nevilis ir aš sėdėjome drauge automobilyje, ir aš pasakiau: „Tukai...“

Jis... jis pasakė: „Aš branginu tavo pamokslus.“

Aš atsakiau: „Tukai, aš neturiu išsilavinimo.“ Pasakiau...

Jis pasakė: „Tai ir yra geriausia.“ Suprantate? O aš... Jis pasakė... Jis nuvyko pažiūrėti... Na, tikiuosi šis žmogus man atleis, aš neturiu omenyje... Adlaj Styvensonai, tu supranti. Ir jis pasakė, kad pasiklausęs jo penkiolika minučių... O ponas Styvensonas yra toks puikus oratorius, turėtų būti, žinote, galiausiai Tukas pasakė (manau jis įgijo išsilavinimą koledže), jis pasakė, kad ten sėdėdamas jis užmigo. Jis pasakė, kad pasiklausęs jo penkiolika minučių užmigo. Ir pridūrė: „Turėdamas koledžo išsilavinimą, aš supratau tik kelis žodžius iš to ką jis pasakė. Kalba buvo tokia rafinuota.“ Jis tęsė: „Manęs niekadosi nesi matęs miegančio tavo susirinkimuose, ar ne, Broli Branhamai?“

Taigi, matote, tai tiesiog paprastumas, tiesiog paprastai. Štai kame yra Dievas.

163 Taigi, jie... Jie buvo... Jie buvo per daug protingi, tomis dienomis, kad suprastų kokių paprastu būdu Dievas veikia. Jiems tai nebuvo pakankamai nublizginta. Tai turi būti nublizginta. Tai turi būti chromuota arba jie to nepastebės. Taigi, bet didis Jehova buvo pasislėpęs Savo Žodyje, ir Jis apreiškė Savo žmonėms patikėjusiems Jo Žodžiu, išgelbėdamas juos ir išpildydamas paprastą žinią, paprastą Nojaus žinią, Dievas ją išpildė. Dabar nepraleiskite to.

164 Taigi, vėlgi Mozės dienomis, atkreipkite dėmesį į dar vieną išlaisvinimo metą. Kai Dievas ruošiasi kažką padaryti, kad išlaisvintų Savo žmones, Dievas pasiuncia žinią žmonėms, ir tai yra taip paprasta. Mes atrasime tai tų Antspaudų atplėšime (šiuo tikslu apie tai iš pradžių ir kalbu.), mes atrandame, kad tų Antspaudų atplėšimas yra toks paprastas, pro... pro... protingieji tai apeina milijonų mylių atstumu. Suprantate? Aš tikiuosi, kad Dievas mane tam patepa. Suprantate, suprantate? Tiesiog pralekia pro viršų. Dėl šios priežasties, pamaniau, kad šį rytą, šį žinia bus tinkama padėti pamatą apie Dievo paprastumą. Suprantate? Kaip Dievas paslepia Savo paprastume.

166 Susimąstykite, jie gali skaidyti atomus ir daryti kitką, bet kai kalba eina apie prisilietimą prie gyvybės, jie net negali pasakyti iš kur ji ateina. Paprastas žolės stiebelis, o jame yra pasislėpęs Dievas. Jie gali paleisti raketą į mėnulį ir... ir aktyvuoti radarą ar dar daugiau, bet visgi negali paaiškinti gyvybės esančios žolės stiebelyje. Tai tiesa. Suprantate, taip yra todėl, kad to negalima paaiškinti. Tai taip paprasta, kad jie to nepastebi.

167 Dabar atkreipkite dėmesį. Mozė, tą dieną kai Dievas ketino išlaisvinti Izraelio vaikus, pagal Jo Žodį Jis... Ką Jis padarė? Jis pasirinko paprastą šeimą. Mes neturime apie juos išlikusių įrašų. Suprantate, mes tik žinome, kad jis yra Levio sūnus. Suprantate? Taigi mes... O jo žmona... Įprasta, greičiausiai purvo „minkytoja“ (kaip pasaulis mano), ten lipdė priešui plytas. Jis buvo įprastas vergas Izraelyje, bet Dievas pasirinko tą šeimą, kad pagimdytų išlaisvintoją – tiesiog įprasta žydų šeima. Jis niekadosi nepasirinkdavo karališkos šeimos narių, įžymybių, ar kitų, ar net kunigo. Jis pasirinko paprastą šeimą. Suprantate? Paprastumas.

168 Atkreipkite dėmesį į tai, ką jis tuomet padarė. Jis pagimdė vaiką, paprastą žmogų. Jis niekada... Jis galėjo... galėjo iš anksto numatyti saulę, jeigu norėjo juos išlaisvinti. Jis galėjo iš anksto numatyti mėnulį, kad juos išlaisvintų. Jis galėjo iš anksto numatyti Angelą, kad juos išlaisvintų.

Ak, aleliuja. Dievas gali padaryti, ką tik nori. „Na, iš kur tu tai žinai, Broli Branhamai?“ Dievas nenukrypsta nuo savo programos. Dėl šios priežasties, šiandien tai žinome, tai turi būti paprasta. Suprantate? Taigi, jis visada veikia paprastume. Dievas pradžioje galėjo pasirinkti saulę Evangelijos pamokslavimui, ar vėjus Evangelijos pamokslavimui, ar Angelą Evangelijos pamokslavimui, bet Jis iš anksto pasirinko žmogų šiam tikslui ir Jis niekada to nepakeis.

Jis niekada nepasirinko indivi... Jis niekada nepasirinkdavo denominacijų. Jis niekada nepasirinkdavo žmonių grupių. Evangelijos pamokslavimui Jis pasirinko vyrus, o ne įrenginius, mechaninius prietaisus ar angeliškas būtybes. Tai buvo žmogus. Ir kai Jis siuntė išlaisvinimą čia esantiems žmonėms, Jis siuntė paprastą žmogų, gimusį paprastoje šeimoje, daugybės vergų tarpe. Ak, tai bent, koks Dievas Jis yra, atskleidžia Save paprastume.

171 Dabar, atkreipkite dėmesį. Ir jis leido jam išmokti pasaulietiškos išminties, kad jis suklyptų ir parodytų, kad ne per išmintį mes būsimė išlaisvinti. Mes esame išlaisvinti per tikėjimą. Jis leido jam įgyti tokį išsilavinimą, kad jis galėjo egiptiečius išmokyti išminties. Jis buvo toks protingas. Dievas buvo su ta paprasta šeima, kurioje, turbūt, jie nemokėjo užrašyti savo vardo.

O Mozė buvo priimtas į pačią geriausią mokyklą, turėjo tokį aukštą išsilavinimą, kad galėjo mokytojus mokyti išminties. Jis galėjo mokyti genijus. Taip. Dievas leido jam tokiu tapti, kad Jis galėtų parodyti Save nuolankume, kad parodytų, jog išmintis su tuo neturi nieko bendro. Ir Mozė patyrė apgailėtiną pralaimėjimą savo genialume. Jis leido jam tokiu tapti dėl Jo tikslo, kad jis suklyptų, ir jis suklypo, ir puolė.

172 Kad parodytų, jog ne jėga, ne galybe, bet... Ne Egipto išmintimi, ne mūsų mokyklų išmintimi, ne mūsų seminarijų jėga, bet... Ne mūsų organizacijų skaičiumi, ne mūsų mokslinio apmokymo jėga. Bet „mano Dvasia, sako Dievas.“ Jo išmintis pradingo be žinios. Kai jis ten susitiko su Dievu prie degančio krūmo, jis nusiavė apavą ir nusižemino nuolankume ir pamiršo visą savo išmintį.

Dievas, suteikdamas išlaisvinimą, turėjo išmokyti jį išminties, kad leistų jam suklypti, kad parodytų, jog tu negali remtis savo paties supratimo ranka, ar kieno nors kito supratimu. Leido jam pulti, kad parodytų Savo ranką. Ar galite tai suprasti? Tai darydamas Dievas turėjo tikslą – parodyti Save nuolankume.

173 Jis leido Mozei tapti aukščiausiu, jis buvo... Jis būtų buvęs kitas faraonas. Jis buvo didis generolas. Remiantis istorija jis užkariavo (pats Mozė) aplinkines šalis. O po to, kai jis atsigręžė į Viešpatį su visais savo talentais, Dievas leido jam neapgalvotu būdu pulti, kad Jis galėtų išvesti jį ten į dykumą, ir ištraukti iš jo visus tuos dalykus, o po to pasirodyti jam nuolankume ir išsiųsti jį su lazda rankoje tautos išvadavimui.

Jis negalėjo to padaryti kariniu parengimu, išsilavinimu, moksliniu išsilavinimu, karine jėga, jis negalėjo to padaryti. Jis davė jam seną, išlinkusią lazda iš dykumos, ir jis tai padarė su ja: Dievas nuolankume, paprastume. Dievas buvo lazdoje ir Mozėje. Kol Mozė laikė lazda, Dievas ją laikė, nes Dievas buvo Mozėje. Žinoma.

175 Atkreipkite dėmesį. „Ne jėga, ne... ne galybe, bet mano Dvasia...“ Paprastu tikėjimu, Mozė turėjo supratimą, kad jis turės būti išlaisvintojas, iš jo motinos mokymo. Ir jis pats mokėsi karo mokslo, kad tai padarytų, bet suklypo. Suprantate? Jis turėjo supratimą. Jis turėjo išsilavinimą, tačiau tau nesuveikė. Todėl jis turėjo viską pamiršti ir priėti prie paprasto patikėjimo Dievo Žodžiu. Tuomet jis išlaisvino žmones. Taip, pone.

177 Kuo Dievas išlaisvina? Tikėjimu Jo Žodžiu. Taip visada buvo... Galėtume tai panagrinėti, jei turėtume laiko. (Mes dar turime apie dvidešimt kelias minutes. Turėjome...) Galėtume pažiūrėti į... pažiūrėti į Kainą ir Abelį kaip... kaip Kainas bandė patikti Dievui grožiu. Kitas būdas, kaip galvoja žmonės... Gražiai apsirengusiais susirinkimo dalyviais, kunigu su... su patarnautojais dėvinčiais mantijas ir chorais dėvinčiais mantijas, ir visokiais apdarais, mano kad tuo patiks Dievui. Ar matote iš kur tai atėjo? Kainas pabandė padaryti tą patį, jis pastatė Jam aukurą. Be jokios abejonės, jis padarė jį gražų ir jis buvo nuoširdus žmogus. Jis garbino. Jis galvojo: „Jei esu nuoširdus nėra jokio skirtumo.“ Skirtumas yra. Tu gali nuoširdžiai klysti.

181 Atkreipkite dėmesį, jis... jis pastatė šį aukurą ir jis... uždėjo... uždėjo daugiau gėlių ir sumaišė su gražiais vaisiais ir pagalvojo: „Juk tikrai, didis, šventas, tyras, gražus Dievas priims šią auką.“ Bet, matote, jis padarė tai remdamasis savo išmintimi. Jis padarė tai remdamasis savo mintimis, ir taip yra šiandien. Jis... Jis... Jie daro tai savo išmintimi, savo apmokymais, savo išsilavinimu ir etika, kurios išmoko. Tačiau Abelis apreiškimo, tikėjimu paaukojo Dievui tobulesnę auką. Tame nebuvo nieko švaraus kaip besistengtum įžiūrėti, žmogiškai tariant. Stvėrė tą mažylį už gerklės, štai taip apvyniojo aplink virve, ir nusitempė prie to aukuro. Tame nebuvo nieko gražaus, paguldė jį ant aukuro ir perrėžė jo nedidelę gerklę su... su aštriu akmeniu, kol galiausiai kraujas jį visą aptaškė, jis bliauna, miršta. Tai buvo siaubinga. Suprantate? Matyti tokį reginį. Nors paprasta. Paprastume jis žinojo, kad jis gimė iš savo motinos ir tėvo kraujo, gimė savo motinos kraujyje, per savo tėvo kraują. Būtent kraujas sukėlė puolimą, todėl kraujas sugrąžins atgal. Jis paaukojo Dievui tobulesnę auką, nes tai jam buvo apreikšta.

185 Šiandien kai kurie iš brolių, mano, kad jie suvalgė obuolius ir kriaušes ir... Kažkuria dieną laikraštyje pastebėjau patį radikaliausią dalyką. Jie teigė, kad dabar įrodė, jog leva suvalgė ne obuolį. Aš... Aš manau, jie tvirtina, kad tai buvo abrikosas. Taigi... Ak, matote iš kur ta dvasia ateina.

Jie taip pat sako, kad Mozė iš tiesų neperėjo per Raudonąją jūrą, sako, kad tai tebuvo daugybė nendrių, nendrių jūra. Ir kad jis pravedė Izraelio vaikus per šią nendrių jūrą. Nuo

jūros pakrantės ten buvo daugybė nendrių, ir Mozė perėjo per jūrą, bet ten tebuvo nendrių jūra, kuria jis perėjo, žinote, per žoles, vadinamomis nendrėmis ar panašiai, perėjo per jas. Kaip absurdiška, kai „Vanduo,“ – pasakė Biblija, – „prasiskyrė iš dešinės į kairę, ir Dievas siuntė stiprų rytų vėją, kad jis perskirtų...“ Suprantate, suprantate? Jie... Jie bando tai suvokti savo pačių būdu, ir tokiu būdu jie visada suklumpa, ir toliau suklups.

189 Žinote, visi tie dalykai, kuriuos Kainas... Būtent pats kūniško proto žmogaus šiandieninis provaizdis, kuris išoriškai yra religingas. Jis nori kažką padaryti išoriškai, bet jis... jis eina į bažnyčią, ir... ir jis daug ką padarys dėl... dėl pastatų. Yra tik viena Bažnyčia ir prie jos jūs neprisijungiate. Šios yra ložės. Suprantate? Jūs prisijungiate prie metodistų ložės, baptistų ložės, presbiterionų ložės, sekmininkų ložės, tačiau tu gimsti į Bažnyčią. Suprantate? Jos visos yra ložės. Jos nėra bažnyčios, jos nėra bažnyčios. Nėra tokio dalyko kaip metodistų bažnyčia ar sekmininkų bažnyčia. Ne, tokio dalyko nėra. Ne, visa tai klaidinga. Suprantate? Jos yra... Tai tiesa. Jos... jos yra ložės, prie kurių prisijungia žmonės, bet į gyvąjį Dievo Bažnyčią jūs gimstate, ir tai yra besiformuojantis mistinis Jėzaus Kristaus kūnas.

193 Taigi, Dievui patiko apreiškšti Savo paslaptį Abeliui, paprastu tikėjimu pralietu krauju. Ak, norėčiau turėti laiko ilgiau apie tai pakalbėti. Suprantate? Visgi ir Kainas su visa savo išmintimi, protingas žmogus... Ak, jūs pasakysite: „Dabar, Broli Branhamai tu pasakei, kad jis... Tu bandai iš jo padaryti išsilavinusį genijų.“ Jis toks buvo. Jis buvo protingas... Atsekite jo... Atsekite jo giminės liniją. Pažiūrėkite į jo vaikus. Visi iš jų buvo mokslininkai, daktarai ir protingi žmonės, visi. Bet jei atseksite Seto kartą, jie buvo nuolankūs valstiečiai ir ūkininkai ir taip toliau iki pat sunaikinimo. Tačiau Kaino vaikai buvo – protinga, intelektualinė grupė. Jie netgi... Jie galėjo... Tvirtina, kad galėjo grūdinti varį ir išgauti metalą, statyti, jie buvo protingi žmonės. Tuo... Tuo tarpu šie kiti žmonės gyveno palapinėse, ganė avis ir rėmėsi Dievo pažadais. Suprantate, suprantate? Ar matote kas tai buvo? Taigi, tiesiog atsekite atgal genealoginę liniją ir patikrinkite ar taip nebuvo. Suprantate? Jie rėmėsi Dievo pažadu. Taip Nojus buvo pasirinktas iš tokio tipo žmonių. Taip Paulius buvo paimtas iš savo kaimenės. Suprantate? Taip pat Džonas Veslis, Martinas Liuteris ir kiti. Štai.. Štai kaip jūs tampate tuo, kuo šiandien esate. Suprantate? Lygiai taip pat: nusižeminę, kad tikėtumėte paprastu Dievo pažadu.

199 Dabar, atkreipkite dėmesį. Dievui patiko į... įvardinti... Taigi, Dievas visada patvirtins ar tai Tiesa ar ne. Suprantate? Taigi, dauguma žmonių bando apsimesti kažkuo, nuo ko Dievas traukiasi milijonų mylių atstumu. Tai tiesa. Bet kai matai, kad Dievas sugrįžta ir pasako tai, pabrėžia tai, pasako: "Tai teisinga. Tai teisinga. Tai teisinga." Tada ir tu žinai, kad tai yra tiesa.

Taigi, kai aukos buvo ant aukuro, Dievas atmetė jo intelektualų Dievo supratimą. Bet kai Jis išvydo, kad Abelis paprastu tikėjimu patikėjo, kad ten buvo ne obuoliai ar laukų vaisiai, bet, kad ten buvo kraujas, tikėjimu jis tuo patikėjo, apreiškimu iš Dievo. Dievas patvirtino Adomą priimdamas jo auką. Suprantate?

201 Štai šioje vietoje mes susimąstome apie maldą už ligonius... Už kitus. Jėzus pasakė: „Jeigu pasiliecate Manyje ir Mano Žodis jumyse, prašykite ko panorėsite, ir jums bus tai duota.“ Dabar eikime toliau paskubėkime, dar turime dvidešimt minučių...

203 Atkreipkite dėmesį. Elijo dienomis Dievas pasirinko paslėpti Save paprastame žmoguje. Taigi tiesiog susimąstykite apie tai. Dievas pasirinko... Toks buvo Jo pasirinkimas. Prisiminkite, jie turėjo rabinus, kunigus. Tomis dienomis jie turėjo didžius vyrus. Net pats karalius Ahabas buvo žydas. Tomis dienomis jis šalyje turėjo didžius vyrus, bet Dievas paslėpė Save paprastame vyre, ne mokslo žmoguje, ne pasaulyje pagarsėjusiame vyre, viename didingame karo genijuje, ar kitame, ne garsiuose varduose. Mes net nežinome kas buvo jo tėtis ir mama. Mes nieko nežinome apie jo genealogiją: tiesiog senas ūkininkas iš kažkur, kuris buvo užaugintas su tikslu būti pranašu. Dievas leido jam gyventi pačiam dykumoje. Mes tik žinome, kad jis atsirado kaip iš niekur, vos pasirodęs pasmerkė visą bažnytinę sistemą. Tai bent.

204 Ar žinote, ką jie apie jį galvojo? „Iš kokios mokyklos jis atėjo?“ Suprantate? „Su kokia jis denominacija? Ar jis su fariziejais ar sadukiejais,“ – ar dar kitokiais, kokie pas juos buvo? Jis nepriklausė nei vieniems iš jų, jis viską pasmerkė. Suprantate? Dievas pasirinko taip padaryti. Paprastas vyras neturintis išsilavinimo... Mes neturime jokios vietos, kurioje būtų paminėta, kad jis kada nors būtų ėjęs į mokyklą. Nieko apie jį neturime, tiesiog paprastas vyras. Bet Dievui patiko pasislėpti tame paprastame žmoguje. Dievas, štai ten su šiuo paprastu vyru, slėpėsi žmoguje, ar galite tai suvokti? Dievas pasislėpė pasauliui neraštingame keistuolyje... Nes...

Žinote, jie... Jie apkaltino jį kuo tik tik įmanoma, netgi raganiumi. Elijas. Visus pranašus tuo apkaltindavo. Suprantate, taigi... Jėzus buvo tuo apkaltintas. Suprantate? Belzebulas. Ir tuo, kad buvo išprotėjęs, pasakė: „Juk tu esi išprotėjęs. Tu... Mes žinome, kad turi velnią. Tau... tau negerai galvoje.“ Suprantate? Štai kada Jis jiems pasakė, kad atėjus paskutinioms dienoms, jie... Tai bus šventvagystė taip pasakyti. Jis atleido jiems, bet tai nebus atleista šiomis paskutiniomis dienomis. Už tai turės būti sumokėta amžinuoju atskyrimu, niekada nebus atleista šiame pasaulyje ar ateisiančiame pasaulyje.

209 Taigi, Elijas buvo laikomas išprotėjusiu vyru. Ar galite įsivaizduoti jį atsistojusį prieš... Visos moterys kirpdavosi plaukus kaip šiais laikais, manau, ir išsidažydavo kaip Jezabelė, pirmoji šalies ponija. Ir... Ir... Ir pamokslininkai visi supasaulėję ir panašiai. O kas nutiko po to? Čia pasirodė senasis Elijas, viską pasmerkė pradėjęs nuo Jezabelės. Jie manė: „Mes neturime tavęs klausytis mes turime pastorius.“ Žinoma jiems nereikėjo, bet jis vistiek buvo jų pastorius. Jis buvo Jezabelės pastorius. Ji nenorėjo... Ji būtų galėjusi turėti kitokį, bet... Bet jis buvo Dievo siųstas. Suprantate? Jis buvo Dievo siųstas jai pastorius. Ji neapkentė jo, bet jis vistiek buvo pastorius.

212 Atkreipkite dėmesį. Elijas taip nusižemino ir išliko su tuo, ką pasakė Dievas, kad Dievui patiko paimti tą pačią Dvasią nuo Elijo ir pažadėti atsiųsti ją tris kartus ateityje. Suprantate? Amen. Ir Jis taip padarė. Amen. Tikrai taip padarė. Žinoma. Jis pažadėjo, kad Ji ateis. Nužengė ant Eliziejaus, jo įpėdinio, po to nužengė ant Jono krikštytojo, ir pagal Malachijo 4, Ji turėtų būti ir vėl čia, paskutinę dieną. Suprantate? Dievui patiko ta paprasta dvasia buvusi neišsilavinusiame miškų žmoguje iš kažkokių miškų. Taigi... Jis buvo toks paklusnus Jo Žodžiui, kad Jis galėjo pasakyti: „Elijau, padaryk tai,“ ir Elijas tai padarydavo. Dievas paslėpė Save tame, tokiam paprastume, kad jie visi jam sakė... „Tas senas pamišėlis. Neturėkite su juo nieko bendro“, – ir taip toliau.

215 Bet vieną dieną kai... Jis paseno ir jo galva nupliko ir jo... jo žandenu plaukai buvo nukarę žemyn, žili, jam buvo belikę keli plaukai styrantys virš pečių, jo senos liesos rankos, ant jų buvusi oda štai taip išdribusi. Jis leidžiasi žemyn keliu į Samariją, tos akys žvelgiančios aukštyn į dangų, rankoje išlinkusi lazda. Nebuvo į ką jame pažiūrėti, tačiau jis turėjo TAIP SAKO VIEŠPATS tai dienai. Tai sakydamas jis ne mikčiojo. Jis... Jis ne užsikirtinėjo. Jis nesakė: „Taigi, didis Ahabas...“ Atėjęs tarė: „Nei lašas iš dangaus neiškris, kol aš nepasakysiu.“ Aleliuja. Dievas pagerbė jo paprastumą.

216 Taigi, suprantate, kadangi tai buvo paprasta ir visi... visi buvo prieš jį, visi norėjo jį pražudyti. Visos tarnautojų asociacijos ir visi kiti norėjo jį pražudyti. Tai tiesa. Bandė jo atsikratyti ir visa kita. Tačiau tame paprastume, nors jie ir nebendradarbiavo jo kampanijose ar tame, ką jie turėjo, visi manė, kad jis buvo pamišėlis. Dievas slėpė Save. Kai atėjo metas tai sėklai subręsti, tai, kuri buvo pasodinta, Dievas išreiškė Save siųsdamas ugnį iš dangaus ir auka buvo suryta. Dievas slepiasi paprastume ir o po to, vėl jame apreiškia Save. Suprantate? Žinoma. Dievui patiko taip padaryti. Jis visada tai darydavo tokiu būdu. Taip, pone.

218 Taigi, mes atradome, kad Jis... Jis pažadėjo šiuos dalykus. Šiandien problema su dauguma iš mūsų yra ta, kad mes norime tapti tokie, žinote, panašūs į seminarijas ir denominacijas, linkę į išsilavinimą, kad Dievas negali mūsų panaudoti. Dievas pradžioje žmogui gali duoti kažką padaryti ir suteikia jam tarnavimą. Visų pirma pastebėsi, jis pradės rūpintis tuo, ką kiti sako. Ir visų pirma, jis visas pasiners į gausybę dalykų, o Dievas patrauks nuo jo Savo rankas ir paliks jį vieną. Suprantate, suprantate?

219 Po to Jis bandys surasti Sau kitą vyrą, kuris tai padarys. Suprantate? Jis turi surasti kažką, kas... kas priims Jo Žodį, priims Dievišką apreiškimą ir jo neapleis, ir išliks stovėti ten pat, tame Žodyje. Štai kaip Jis... Jis tai daro. Jis visada taip darydavo. Kai žmogus tampa toks išsilavinęs ir protingas, kad bando pats išaiškinti... Na, kaip jie sako: „Krikštas Šventąja Dvasia“, – sako jie, – „Ak, tai buvo skirta kitai dienai.“ Bet jie ne... „Na, tai nebuvo skirta kitai dienai, bet aš pasakysiu jums, kad tai neatėjo lygiai taip pat kaip Sekminių dieną. Mes gavome Šventąją Dvasią, kai įtikėjome“, – ir... ir daugybė kitų tokio tipo dalykų. Suprantate?

220 Kalba apie krikštą Jėzaus Kristaus Vardu, jie... Kai Biblija moko tokiu būdu, jie sako: „Na, bet seminarija sako, taip ir anaip.“ Tai kompromisas. Suprantate? Dievas negali panaudoti tokio žmogaus. Suprantate? Jis gali leisti, kad žmogus būtų mušamas visoje šalyje, išvartas, išjuoktas, iš jo būtų išsityčiota ir padaryti visi kiti tokio tipo dalykai. Bet kai ateis tikro pasirodymo metas Dievas pakils ir patvirtins Save būtent tame pačiame paprastume.

222 Išaugo kaip gėlė. Rodos, kad sėkloje nebėra gyvybės. Ji miršta ir krenta į dirvą. Išskaitė mažytę sėklą, ji supuvusi ir nemaloniai atrodo, bet iš ten pražysta gyvybė, kad vėl išaugtų kita gėlė: Dievas paprastume. Jis daro tą patį. Kelias aukštyn yra žemyn, visada. Nusizemink. Niekada nesakyk: „Na, aš turiu tą ir aną.“ Tu nieko neturi. Tik... Tik nepamiršk, jeigu turi Dievo malonę, tiesiog būk dėkingas ir nusizemink... Vis labiau nusizemink.

224 Taigi, turiu paskubėti, nes laikrodis... Nenoriu per ilgai jūsų užlaikyti, nes nenoriu jūsų išvarginti. Suprantate? Šią savaitę turėsime daug laiko.

225 Dabar... Taigi, dabar mes atradome, kad žmonės tampa tokie protingi ir išsilavinę. Taigi, noriu parodyti jums kitus. Kiti taip stipriai nukrypsta į kitą pusę, tampa fanatikais bandančiais būti religingais. Taigi, žinome, kad turime tokią grupę. Suprantate? Jie nukrypsta į kitą pusę... Štai kame turiu nesutarimą su brolių grupe, kurie čia neseniai atsiskyrė nuo Šviesos kelio. Jie... Jie tiesiog negalėjo suprasti pasirodžiusio nepaprasto reiškinio, galiausiai patys susikūrė sau grupę, jie susirinko Kanadoje ir... ir norėjo pradėti vieni kitus skelbti apaštalais ir pranašais ir kitais, ir tai iš karto sugriuvo. Suprantate? Ir taip visada bus. Suprantate? Jie tapo... Jie taip jautėsi, nes jie yra... Nes... Nes jie ne... Jie taip pasmerkė kitus dalykus ir... ir dalykus, kol galiausiai jie visiškai atsidūrė kitoje pusėje.

228 Suprantate yra viena pusė, kurioje yra ypatingai intelektualūs, šalti ir abejingi. Jie viską neigia. Kiti pereina į kitą pusę. Kitoje pusėje daug radikalių emocijų, ir neigia Žodį. Bet tikra Bažnyčia pasilieka būtent kelio viduryje.

229 Taigi, jei atkreipsite dėmesį, jie... jie... jie turi Biblijos pažinimą, to ką Dievas pasakė ir... ir yra pakankamai dvasiški, kad turėtų šilumą širdyje. Ir tai tiesiog kelias. Izaijas pasakė, kad taip bus, Jis pasakė: „Ten bus vieškelis.“ Palaiminti, šventi, brangūs Nazarėnų bažnyčios draugai, galingas judėjimas, kurį pradėjo Dievas. Bet ką jie pasiekė? Kai Dievas bažnyčioje pradėjo kalbėti kalbomis, jie buvo tokie religingi ir kupini manierų, kad pavadino tai velniu. Jūs matote kas su jais atsitiko.

Suprantate, suprantate? Jie... Jie... Šventesnis negu esi... Taigi, mes atrandame, kad visi šie dalykai patenka į sėklą ir iš karto miršta. Suprantate? O ki... ki... kita pusė...

231 Taigi, vienoje pusėje tampama fanatikais, kitoje pusėje tampama šaltais ir kupiniais manierų. Taigi, Izaijas pasakė: „Ten bus vieškelis.“ Nazarėnai ir dauguma iš senų šventumo žmonių anksčiau sakydavo: „Palaimintas senasis vieškelis. Garbė Dievui. Mes einame senuoju vieškeliu.“ Tačiau nepamirškite ne visai taip jis pasakė. Jis pasakė: „Ten bus vieškelis ir ("ir" yra jungtukas) ir kelias“, – ir jis nebus vadinamas šventumo vieškeliu, bet šventumo keliu.

234 Taigi, šventumo vieškelis... Žmonės bando padaryti save šventais. Kai taip darote atsitinka taip, kaip prieš tai pasakiau. Tai kaip... Būtų panašu į grifą bandantį prisidengti balandžio plunksnomis, kad pavirstų į balandį. Tuo tarpu iš prigimties jis vistiek grifas. Suprantate? Suprantate, tai... Tai būtų panašu į varną, bandantį prisidengti karvelio plunksnomis, ar povo, sakantį: „Matote, aš esu gražus paukštis.“ Suprantate, tai kažkas dirbtinai pasiekta.

Povui nereikia jaudintis dėl to, ar jam išaugs povo plunksnos ar ne. Balandžiui nereikia jaudintis dėl to, ar jam išaugs balandžio plunksnos ar ne. Jei jo prigimtis yra balandžio, jis turės balandžio plunksnas.

Suprantate šventumo žmonės pradeda sakyti: „Moterys privalo turėti ilgus plaukus ir dėvėti drabužius ilgomis rankovėmis,“ – ir visus kitus dalykus, – „ilgus sijonus ir nenešioti vestuvinių žiedų ar jokių kitų papuošalų.“ Suprantate, tai tampa savo teisumo šventumu. Suprantate, suprantate? Tai... Tai dirbtinai sukurtas šventumas. Tačiau tikroji gyvojo Dievo Bažnyčia yra... Tai...

236 Pažiūrėkite kas atsitiko denominacijai. Taigi, jos visos nusikirpo plaukus kaip sekmininkai ir taip toliau... Ir... Ir jos visos, beveik, nešioja žiedus ir kitką.

Pažiūrėkite į sekmininkus prieš daug metų kaip jie įkyriai kartojo tą patį. Suprantate? „Mes bažnyčia... Mes bažnyčia.“ Bažnyčia yra Kristaus kūnas. Tai individas kitų individų tarpe, kurie yra gimę į Dievo Karalystę. Tai išeina iš vidaus į išorę. Ir savaime išgyvenama.

238 Tau nereikia prašyti avies, kad ji išaugintų vilną ar pagamintų vilną, turiu omenyje. Aviai nereikia gaminti vilnos. Ji galėtų pasakyti: „Taigi, mano šeimininkas šiais metais iš manęs nori tam tikro kiekio vilnos. Turiu paskubėti.“ Ne, vienintelis dalykas, kurį ji turi padaryti – tiesiog išlikti avimi. Teisingai. Vilna pati savaime... Ji... Ji... Ji ją išaugins, nes...

Mūsų neprašo pagaminti vaisių, mes turėtume išauginti vaisius. Suprantate? Nešti vaisius. Suprantate? Mes turėtume nešti vaisius. Jei tu esi Dievo vaismedis su Dievo Žodžiu, Dievo Žodis Save patvirtins. Neš vaisių, jeigu tame yra Žodis.

Jėzus pasakė: „Jeigu pasiliecate Manyje ir Mano Žodis jumyse, prašykite ko panorėsite, ir jums bus tai duota.“ Suprantate? Jūs negalite to pagaminti. Jūs negalite to dirbtinai padaryti. Tai tiesiog yra. Ir tai tęsiasi ir tęsiasi.

Taigi, dabar... tiesiog paskubėkime dabar, nes liko kelios minutės, po kurių pabaigsime.

241 Taigi, taigi, kiti taip toli nueina, kad tampa fanatikais. Jie pereina į kitą pusę. Jie galvoja, kad vien tik dėl, kad šokinėja aukštyn ir žemyn, ar išgyveną kažkokį jausmą ar emociją, kalba kalbomis ar... ar... ar pasako pranašystę, kuri išsipildė ar kažką panašaus, jie mano, kad tai viskas: jie... jie tai turi, bet taip nėra.

Jėzus pasakė: „Daugelis ateis pas mane aną dieną ir man sakys : ‘Viešpatie, argi mes nepranašavome Tavo vardu; Tavo vardu argi nepadarėme daugybės stebuklų ir argi neišvarinėjome velnių?’“ Jis atsakys: „Šalin nuo manęs, aš niekuomet jūsų nepažinojau.“ Suprantate? Tai nėra tai. Tai nėra tai, draugai. Dėl šios priežasties tas kalbėjimo kalbomis įrodymas... Aš tikiu kalbėjimu kalbomis, bet aš nelaikau to vieninteliu Šventosios Dvasios įrodymu. Ne, pone. Įrodymas yra Dvasios vaisius. Suprantate? O dabar...

Suprantate, dėl šios priežasties aš nesutariu su sekmininkiško judėjimo broliais tuo atžvilgiu kai jie sako: „Jeigu žmogus kalba kalbomis, jis turi Šventąją Dvasią.“ Aš nesutinku. Tai nėra ženklas, kad jis turi Šventąją Dvasią. Suprantate? Esu girdėjęs kaip velniai kalba kalbomis taip greitai kaip tik galėdami, geria kraują iš žmogaus kaukolės, ir šaukiasi velnio.

245 Esu matęs kaip indėnai ima gyvates ir apsvynioja jomis aplink save lietaus... lietaus šokyje Arizonoje, laiko iškėlę rankas štai taip, ir bėgioja ratais. Atėjęs raganius save pjaustė ir padėjo pieštuką, kuris rašė nežinomomis kalbomis, ir jas išaiškino. Taigi, suprantate? Tad ne... nesakykite man to. Ne, aš tam per senas. Suprantate? Taigi...

Dvasios vaisius yra... Jėzus pasakė: „Iš jų vaisių (ne kalbėjimo kalbomis ar emocijų, bet) iš jų vaisių pažinsite juos.“ Todėl tai yra Dvasios vaisiai.

Tai Dievas apreiškiantis Save nuolankume, kaip nuolanku, ir kiekvieną dieną taip pat. Kažkas žmoguje yra, kas išlieka būtent su Žodžiu, kaskart pamatęs Žodį, jis pabrėžia jį sakydamas: „Amen,“ – nesvarbu, ką sako kiti žmonės.

Tai yra... Jis tuo tiki. Suprantate?

247 Gerai. Suprantate? Bet mes taip toli nueiname, kad pasitenkiname fanatišku... Ir šėtonas įsibrauna į žmonių tarpą. Tai šėtono reikalai ir jis labai gerai tvarkosi su šiais reikalais. Jis įsibrauna tarp žmonių, kad priverstų juos manyti, jog jie tai turi, tik dėl to, kad jie gali šokinėti aukštyn ir žemyn. O po to neapkenčiate savo kaimyno? Ne, suprantate? Bendrauti ir kalbėti kalbomis yra tiesiog nuostabu ir tokie dalykai... Nepamirškite, galite kalbėti tikra Šventosios Dvasios kalba ir vistiek neturėti Šventosios Dvasios. Taip Biblija pasakė. „Nors kalbėčiau žmonių ir Angelų kalbomis, o neturėčiau meilės, man nėra iš to jokios naudos. Tapau kaip skambantis varis ar žvangantys cimbolai.“ 1 Korintiečiams 13. Suprantate? Tad jūs ne... taip to nepasieksite. Suprantate?

249 Metodistai pasakė: „Kai mes šaukėme, mes tai gavome,“ – bet jie negavo. Nazarėnai pasakė, kad šventai gyvendami, jie tai gavo, bet jie negavo. Sekmininkai pasakė: „Mes kalbame kalbomis, mes tai gavome,“ – bet jie negavo. Suprantate, suprantate? Dievas apreiškia Save, ne jausmuose, ne, tai... Nors tai yra su jausmais. Ar matote vietą? Jis tai

padaro taip nuolankiai, kad kiekvienas gali tai matyti, jei tu ne... Jei tu nebandysi pridėti prie to savo proto. Suprantate? Ir savo minčių. Tai Dievas. Dabar...

O po to jie tapo grupe fanatikų. Čia šalti, formalūs šioje pusėje. Čia fanatikai kitoje pusėje. O čia žengia Nuotaka, tiesiai per visa tai, kviesdama iš abiejų pusių. Tai yra Dievas patvirtinantis tai tuo metu, kai Jis eina tolyn: Jo Žodis.

Taigi... Ak, turiu kai ką iš to praleisti, nes čia turiu per daug ir aš... aš turiu... Mano laikas pasibaigė. Dabar skubėsiu kaip tik galėdamas.

253 Iš Edeno... Tai atėjo iš Edeno. Buvo pranašauta, kad turės ateiti Mesijas, nuo pat Edeno. Taigi, praleisiu kelias Rašto vietas, kurias čia esu užsirašęs ir užrašus, kad užbaigčiau pamokslą laiku, jei galėsiu. Dievas slepiasi nuolankume... Taigi kalbėsiu greitai, bet vistiek aš... aš noriu, kad jūs tai suprastume. Suprantate?

255 Nuo Edeno, buvo pranašauta, kad ateis Mesijas. Buvo iš anksto pasakyta kokia Jis bus Asmenybė. Galėtume ilgam ties tuo apsisototi. Jūs žinote Bibliją, koks Jis bus, koku Asmeniu Jis bus. Mozė pasakė: „Viešpats, tavo Dievas pakels pranašą kaip mane.“ Jie žinojo, kad Mesijas turėjo būti pranašas, tarnavimo rūšis, kurią Jis turės. Visi pranašai kalbėjo apie tai, ką Jis darys.

Jie kalbėjo apie tai simboliais. Vieniems tai praskriejo aukščiau jų supratimo, o kitiems žemiau. Suprantate? Suprantate? Vienam praskriejo aukščiau, o kitam žemiau. Suprantate? Tuo metu, kai Jis pasirodė laiko scenoje, žmonės, kuriems Jis buvo siųstas, turėjo savo supratimus, koks Jis turėjo būti anot jų pačių įsivaizduoto supratimo.

257 Biblija niekada nesikeitė. Biblija visada tokia pati. Štai kodėl sakau, kad Raštas sako, ir su tuo pasilieku: „Biblija negali būti savavališkai aiškinama.“ Todėl metodistai, baptistai, sekmininkai, nebandykite pridėti savo aiškinimo jai, sakydami: „Tai šito nereiškia. Tai reiškia šitai.“ Tai reiškia tai, kas buvo pasakyta, tiksliai tą.

Kažkas pasakė: „Kaip ji gali... Aš nežinau kaip.“ Ne aš turiu tai sakyti. Dievas tuo pasirūpina. Jis yra tas, kuris tai pasakė, ne aš. Suprantate? Ir jis pasirūpins savais.

260 Dabar, bet... Apie šį Mesiją buvo pranašauta. Pranašai tiksliai nusakė kaip Jis turės ateiti, ką Jis atėjęs darys, bet jie turėjo savo aiškinimą žmonių tarpe. Kai Jis atėjo tokiu paprastu būdu paprastume, visa bažnyčios grupė ties tuo suklupo. Ar tai tiesa?

Ten buvo tie vyrai, kurie buvo išmokyti... Vyras negalėjo būti mokytoju, kunigu, jeigu jis nebuvo gimęs tam tikroje giminės linijoje, Levitų. Tik pamanykite, jo pro-pro-pro-pro-pro-senenelis buvo kunigas, slypėjo būtent tame Žodyje, šventykloje dieną ir naktį kaip katalikų kunigas ar tarnautojas, kuris yra... Tarnautojai persiduodavo iš kartos tam tikroms bažnyčioms ir panašiai. „Mano pro-pro-senenelis buvo metodistų vyskupas. Mano senelis buvo vyskupas,“ – ir taip toliau. Suprantate?

263 Visa tai... Gyveno teisingai pagal Žodį, bet suformavo savo pačių kelią. Ir jų vaikai tai priėmė tokiu būdu, kokių mokė tėvai. Kol tėvai mokydami išvedė iš teisingo kelio ir iš to jie sukūrė tokią denominaciją. Kai Dvasia bandė pateikti Tiesą jie negalėjo jos priimti. Ir šiandien yra lygiai taip pat.

Nenoriu būti nemandagus, bet tai tiesa. Šiandien yra lygiai taip pat. Jie tai taip... taip apsunkina ir... ir moko kitokiu būdu, kad jie yra... Būtent kaip buvo pasakyta: Dievas neturi nei vieno anūko. Ar žinote tai? Dievas turi sūnus ir Jis turi dukteris, bet neturi anūkų ir anūkių. Kiekvienas žmogus turi sumokėti tą pačią kainą ir ateiti tuo pačiu keliu. Kaip padarė jūsų tėvas, taip ir jūs turite. Dabar...

265 Jis buvo toks paprastas, kai šis Mesijas... Keturis tūkstančius metų visi pranašai kalbėjo apie Jį. Dovydas apie Jį giedojo ir visi kiti. O kai Jis atėjo, žmonės turėjo savo supratimą, ką Jis privalės daryti, kaip Jis tai darys, viskas buvo išaiškinta, nubraižyta schemose ir kitur. Kai jis atėjo realiu, paprastu būdu, tai tiesiog... tai tiesiog sugriovė jų teologiją. Suprantate? Jie to nežinojo.. Suprantate, Jis atėjo pagal Žodį.

Taigi, ar tikite, kad Dievas kalbėjo per pranašus, jog Mesijas pasirodys tam tikru būdu? Labai gaila, kad neturime dar maždaug vienos valandos, kad galėtume peržiūrėti ir paaiškinti kaip tai įvyko. Suprantate? Nors mes visi žinome kaip tai buvo ar bent dauguma iš mūsų. Dievas pasakė, kad jis ateis: „Ir tu, Judo žemės Betliejau, anaipol nesi mažiausias tarp...“ iki pat čia ir kaip Jis tai padarys, ir ką Jis padarys. Suprantate?

267 Visgi Jis buvo toks paprastas, kad tie didingi mokslo žmonės tai taip klaidingai suprato, jie tai praleido. Bet jūs žinote, kad Jėzus neatėjo ne pagal Žodį. Jis atėjo pagal Žodį, bet ne pagal jų aiškinimą. Suprantate? Jis mokė tokių dalykų, kurie prieštaravo jų bažnytiniam mokymams apie Jį.

Taigi, jie pasakė, dabar pavyzdžiui: „Mesijui pasirodžius, Jis tikrai ateis į šventyklą ir pasakys: „Kajafai,“ – ar koks būtų buvęs vyriausias kunigas, – „Aš atėjau.“ Jam pasirodžius, Jį pasveikins dešimt milijonų Angelų. Die... Dievas pasakys: „Gerai, apačioje esantys žmonės, jūs esate iš tiesų galinga bažnyčia. Jūs esate mano tauta. Aš pasuksi paleidimo rankeną čia ir nuleisiu žemyn dangaus koridorius. Šį rytą Aš jums siunčiu Mesiją. Aš leisiu Jam nusileisti tiesiai ten į kiemą.“ Ir visi žmonės susirinks aplink ir sakys: „Daktare toks ir toks, ir tu daktare toks ir toks. Jūs visi galite stovėti priekyje ir pasveikinti Jį pirmieji.“ Suprantate?

269 Turbūt tai kažkas panašaus į tai, kaip jie galvoja šiandien. Taigi, žinau, kad tai šiek tiek... tai skamba šiek tiek „neapgalvotai“, bet aš... Aš bandau išreikšti mintį. „Ir.. Ir ten yra... Tai taip ir bus. Ir jeigu neateis tokiu būdu, tai neteisinga. Tai antikristas. Jeigu neateis būtent tokiu būdu, tai antikristas. Suprantate? Todėl to nebus. Taigi tada ten bus... Kito atėjimo metu bus bus apie dešimties milijonų Angelų pasveikinimas, su orkestrais. Jie nusileis į tą kiemą, kuriame Saliamonas pastatė šventyklą, ir, ak, ir leisis žemyn ir kils aukštyn, šioje vietoje kur šventieji ir išminčiai palaidoti...“, – ir taip toliau.

271 „Taip,“ – pasakė Jėzus, – „jūs veidmainiai, jūs velnio vaikai,“ – pasakė, – „jūs papuošiate pranašų kapus, o jūsų tėvai juos ten paguldė.“ Teisingai. Teisingai. Suprantate? „Kiek teisių vyrų ir pranašų jums buvo pasiūsta, ir jūs juos visus nužudėte.“ Suprantate? Tai, ką Jis tuomet pavadino teisiais, jie vadino fanatikais ir pamišėliais. Taip. Jie manė, kad Jis ateis tokiu būdu.

Bet kai jis gimė tvarte, gimė... mergelei su įprastu dailide kaip netikru tėvu ir... jauna nežinoma mergaitė. Suprantate, ne vyriausiojo kunigo dukteriai ar kitai. Jis... Jis atėjo kaip... Tai jaunai sužadėtinei, kuri gyveno... nedideliame, nemaloniame mieste vadinamu Nazaretas. Ir įprastam našliui. Jo žmona buvo mirusi. Jis turėjo vaikų: Juozapą. Ir.. ir ji... Jis buvo susižadėjęs. Ir iš pat pradžių jis atrodė blogos reputacijos. Jie sakė, kad Jis buvo gimęs ne santuokoje.

273 Tai bent. Tai paliko per gilų rėžį jų nublizgintame paviršiuje. Suprantate? Jų auklėjamoji etika negalėjo to pakęsti. Jų Raštų aiškinimuose nieko panašaus nebuvo, bet vistiek tai buvo TAIP SAKO VIEŠPATS. Tai bent. Mane apima drebulys vien tik pagalvojus. Matai kaip tas pats dalykas pasikartoja. Dievas negali pasikeisti. (Jau dvylika, bet... Ar jūs... Ar turėčiau sustoti ar tiesiog... tiesiog tęsti? Manau, dar šiek tiek, jei dar galite pasėdėti. Suprantate? Taigi, taigi, tai yra... Padedu čia pamatą būsimam pamokslui. Suprantate? Ir pasistengsiu jus greitai išleisti, galbūt dar dešimt ar penkiolika minučių, jei galime. Telaimina jus Dievas.)

276 Atkreipkite dėmesį. Taigi, tai taip paprasta, kad jiems tai... tai... tai nepasiekė tikslo, bet Dievo tikslas buvo pasiektas. Suprantate? Tai atitiko Žodį. Jis atėjo būtent taip kaip pasakė, bet jie... jie klaidingai tai suprato. Supratimas apie išlaisvintoją Mozės metu buvo klaidingas. Supratimas Nojaus metu buvo klaidingas. Suprantate? Bet Dievas ateina pagal Jo Žodį. Atėjus Jėzus, Jis... Jis mokė dalykų, kurie buvo jiems prieštaringi. „Jeigu esi Mesijas, padaryk tą ir aną.“ Suprantate? „Jeigu esi... Nuženk nuo kryžiaus ir parodyk mums tai dabar.“ Suprantate? Bet Dievas nėra juokdarys žmonėms. Dievas tiesiog daro dalykus, kurie yra tinkami ir teisingi.

278 Jie manė, kad, toks kaip Jis, tikrai turės ateiti su didžiu Angelų pasveikinimu, tačiau Jis gimė tvarte. Jų išblizgintai etikai, tai buvo kvaila, paprastam žmogui pamanyti, kad Visagalis Dievas, didysis galingasis Jehova, Kuriam priklauso žemė, ir, Kuris viską sukūrė, negalėjo paruošti vietos Savo paties Vaiko gimimui, geresnės už karvių tvartą su mėšlo krūva. Kaip ten buvo galima... Suprantate?

Kas tai buvo? Dievas paprastume. Štai kas padarė Jį tokį didį. Suprantate, išsilavinimo etika negali taip nusižeminti. Suprantate? Ji to nepakels, bet Dievas yra toks didis, kad taip nusižemino, nebuvo net drabužių aprengti Savo paties Vaiką. Pamąstykite apie tai. O pasaulis... Užeigoje nebuvo vietos, todėl Jis pasirinko karvių tvartą ant nedidelės... nedidelės atbrailos. Kaip nedidelis urvas uolos pašonėje. Ir ten šiaudinėje lovoje gimė Dievo Sūnus. Ak, tai taip skyrėsi nuo ten buvusio susirinkimo...

280 O jo mama ruošėsi tapti mama, tapo žinoma, kad ji būsima mama, ak, dar prieš mėnesius iki jį susižadėjus, kad susituoktų ar apskritai susituokus. Suprantate? Ji ruošėsi tapti mama, žmonės tai pastebėjo ir žinojo, kad tai buvo tokiu būdu. Marija, savo širdyje žinojo kas tuo metu vyko. O Juozapas negalėjo suprasti, tačiau Viešpaties Angelas atėjo pas jį naktį sakydamas: „Juozapai, tu esi Dovydo sūnus. Nebijok paimti Marijos, sau ji žmonas, nes tame nėra nieko blogo, tai iš Šventosios Dvasios.“ Tai viską išsprendė.

282 Žmogus, Juozapas, turėjo tokį ryšį su Dievu, kad Dievas galėjo jam kalbėti. O šiandien mes taip pasislepiame po bažnytiniu kiautu, jog niekas kitas, išskyrus mūsų bažnytinę grupę, kuriai mes priklausome, negali mums nieko pasakyti. Nenoriu pasirodyti grubus ar radikalus, todėl sustosiu apie tai kalbėti šioje vietoje. Atkreipkite dėmesį... Bet jūs suprantate, ką turiu omenyje.

283 Atkreipkite dėmesį. Tvirtas jįms atrodė absurdiškas. Išblizginti... Mes net neturime... nei vieno įrašo, kuriame Jis būtų nors dieną lankęs mokyklą. Visgi būdamas dvylikos metų paprastas berniukas šventykloje Savo mokymu apstulbino kunigus. Tai bent. Kas tai buvo? Dievas slepiantis Save. Dabar išgyvenu tikrą pagarbą. Dievas pasislėpė tvarte, Dievas pasislėpė mažame Vaike... Suprantate? Sekite. Nors po kiek laiko tai ir paaiškės. Suprantate? Jis turėjo... Jis... Kai Jis išeidavo į lauką, kiti tėvai, be jokios abejonės, kalbėdavo ir sakydavo: „Su tuo vaiku nežaisk. Neturėk su Juo nieko bendro. Jo mama yra eilinė paleistuvė“. Suprantate? „Tėvas ir motina... Kūdikis gimė prieš jįms susituokiant. Ji turėjo pagimdyti. Neturėk su tuo nieko bendro.“

285 Marija galvojo... Apskritai, nežiūrint į tai ką galvojo svetimi, ji svarstė apie visus šiuos dalykus. Jie paslėpė tai savo širdyje. Jie žinojo, kad negali nieko pasakyti apie... prieš tai. Kartais Dievas kalbėdamas savo vyrams sako: „Išlik ramybėje. Nieko apie tai nekalbėk.“ Mano susirinkimuose buvo tokie žmonės, kurie sakydavo: „Na, jei tu esi Kristus tarnas, tuomet turėtum žinoti, kas ten vyksta.“ Žinoma, aš žinau, kas ten vyksta, bet kaip tu pasielgsi tada, kai Jis sako: „Išlik ramus. Nieko apie tai nekalbėk.“

289 Kažkurią dieną keliems žmonėms parodžiau kai ką knygoje, apie ką prieš daug metų buvo kalbėta. Aš pasakiau... pasakiau... Pasakiau: „Na, aš negalėjau to suprasti.“ Pasakiau: „Ar matote tai?“ Tai buvo ten, užrašyta data ir kiti dalykai, kai tai įvyko tuomet. Ak, kai dauguma žmonių pamatė tai užrašyta ten knygoje, tariu: „Tai išsipildys, šitai įvyks tokiu ir tokiu būdu.“ Atsakė: „Na, kodėl apie tai nieko nebuvai pasakęs?“ Nes taip turėjo būti. Suprantate?

292 Ir Juozapas tai žinojo. Jis žinojo kieno tas kūdikis buvo. Marija žinojo kieno Jis buvo. Jėzus žinojo, Kas buvo Jo Tėvas. Ką jis pasakė? „Turiu rūpintis Savo Tėvo reikalais,“ – ne pjaustyti medieną ir... ir gaminti duris, bet rūpintis Jo Tėvo reikalais. Amen. Jis taip atsakė

Savo motinai: „Nejau negali suprasti, kad aš... kad man atėjo metas rūpintis Mano Tėvo reikalais?“

293 Taigi, jie manė, kad šis mažas kuoktelėjęs Vaikas.... Bet kuris nesantuokinis vaikas yra keistokas, neįprastas, štai taip. Suprantate? Bet Dievas slepiantis Save... Pasiklausykite. Dievas slėpė Save tame, ką pasaulis laikė netyrumu, sugedimu, neteisėtumu... Pažvelkite, Dievas paslepia Save negyvos sėklos suirime, kad atneštų gyvybę. Suprantate? Ar suprantate tai?

Dievas paslepia Save paprastoje moteryje, indų plovėjoje ar įprastame vyre, kuris laiko savo pietų dėžutę po pažastimi, atsisveikinimui pabučiuoja savo žmoną ir vaikus ir išeina. Galbūt paslepia Save tame vyre, kad padarytų tai, apie arkivyskupas nieko nenutuokia. Suprantate? Jūs neišgirsite Jo visiems apie tai skelbiant ir trimituojant. Jis... Jis... Dievui atitenka visa šlovė. Štai ir viskas. Paprasti tai išgirsta ir yra laimingi. Suprantate?

296 Taigi, Dievas pasislėpė kūdikio paprastume, paslėpė Save... įprastos šeimos paprastume, Dievas. O bažnytininkai ir didingi žmonės, protingieji, genijai ir... ir... ir visi jie, Erodai ir kiti tų dienų Neronai ir kiti tai praleido: Dievas slepiasi paprastume. Dabar paskubėkime.

297 Jonas Krikštytojas Izaijo 40... Mes galime perskaityti, jei norite. Malachijo 3, visą... Na, taip, jūs tai pasižymėkite, jei norite. Izaijo 40, jūs visi žinote, skelbia taiką... Kaip tai yra, galbūt aš... Būtų gerai, jeigu aš... aš... aš čia tai perskaityčiau, jeigu jūs turite... jeigu jūs turite tam laiko, tik... tik minutėlę. Atsiversime 40-tą Izaijo Knygos skyrių ir... ir tai perskaitysime ir pamatysime, ką jis dabar apie tai sako. Pažvelkite, čia.
„Guoskite, guoskite mano tautą...“

297a Taigi, nepamirškite tai yra septyni šimtai dvylika metų (Pažiūrėkite į ten esančią antraštę. Matote?), septyni šimtai dvylika metų prieš Jam gimstant. Čia pranašas apie Jį kalba.

„Guoskite, guoskite mano tautą, – sako Viešpats.

Kalbėkite paguodą Jeruzalei, praneškite jai, kad jos kovos pasibaigė, nusikaltimas atleistas. Ji gavo iš Viešpaties dvigubai už savo nuodėmes.

Dykumoje šaukiančiojo balsas: „Paruoškite kelią Viešpačiui, tiesų darykite Jam vieškelį dykumoje.

Slėnius užpilkite, kalnus ir kalvas pažeminkite, kas kreiva, ištiesinkite, kas nelygu, išlyginkite.“ Ak, aleliuja. Koks tai turėjo būti žmogus. Suprantate?

298 Dabar, drauge su manimi atsiverskite Malachijo, paskutinę, paskutiniųjų pranašų knygą Senajame Testamente. Taigi, Malachijo knygoje, pasiklausykite šios vietos. Malachijas tai pratęsia būtent pabaigos metu, kad jie tikrai to nepamirštų. Malachijo 3-ias skyrius:

„Aš siunčiu savo pasiuntinį paruošti kelią pirma manęs. Viešpats, kurio jūs laukiate, ateis netikėtai į savo šventyklą. Štai Jis ateina, sandoros pasiuntinys, kuris jums patinka, – sako kareivijų Viešpats.“

Suprantate? Toliau kalba apie Joną... „Aš siunčiu savo pasiuntinį paruošti kelią pirma manęs.“ Jėzus kalbėjo apie tai Mato 11:10. Pasakė: „Jeigu galite tai priimti, tai yra tas, apie kurį buvo kalbėta: 'Štai Aš siunčiu pirma Tavęs savo pasiuntinį, kuris nuties prieš Tave kelią...'“ Suprantate? Teisingai.

300 Taigi, kaip visa tai kalbėjo. Prieš septynis šimtus metų buvo pasakyta, kad turės būti pirmtakas prieš ateinant Mesijui. Tačiau, kai jis tokiame paprastume pasirodė veiksmo scenoje, jie jo nepastebėjo. Jie jo nepastebėjo. Nepamirškite, jis buvo kunigo sūnus. Na, pažvelkite kaip tai buvo neprotinga, kad jis nesiekė savo tėvo pareigų, nesugrįžo į seminariją. Jo darbas buvo daug svarbesnis.

Būdamas devynerių metų amžiaus jis išėjo į dykumą. O sugrįžo pamokslaudamas. Jie tai praleido. Jis buvo toks paprastas, per paprastas jų ypatingai išblizgintam išsilavinimui, kad juo patikėtų. Kai šis vyras pasirodė, jie pamanė... „O kaip yra su: 'Slėnius užpilkite, kalnus ir kalvas pažeminkite, kas kreiva, ištiesinkite, kas nelygu, išlyginkite?'“ Dovydas tai pamatė ir tarė: „Kalnai šokinėjo kaip ériukai ir medžiai plojo delnais“

303 Kas nutiko? Senas vyras su apaugusiomis žandenomis be jokio išsilavinimo, apsisiautęs avių kailiais, išėjo klupinėdamas iš Judėjos dykumos, sakydamas: „Atgailaukite, nes priartėjo dangaus karalystė. O jūs, grupė gyvačių, nemanykite sakyti: 'Aš priklausau tam tikrai organizacijai.' Dievas gali pažadinti Abraomui vaikų iš šitų akmenų.“

Tai bent. „Na, tai ne jis. Mes žinome, kad tai ne jis.“ Bet tai buvo jis. Suprantate? Jis padarė taką švarų. Suprantate?

Būtent tada nelygios vietos buvo išlygintos. Būtent tada kalnai buvo pažeminti. „Nemanykite, kad Abraomas yra jūsų tėvas? Net nebandykite man to pasakoti, nes 'Dievas gali pažadinti Abraomui vaikų iš šitų akmenų.'“ Kalnai buvo pažeminti. Tai bent. Būtent tai. Taip. Ar matote skirtumą?

305 Jis pasakė, kad taip nutiks. Kai jie atėjo, pamanė: „Tai bent.“ Jie buvo pasiruošę jį priimti, jeigu jis būtų atėjęs į jų organizaciją. Tačiau, kadangi jis atėjo taip, tokiu paprastu būdu, bet išaiškindamas Raštus, kalnai buvo pažeminti. Jie nenorėjo to pripažinti, bet taip įvyko.

Jis juos užkabino. Jis nudyrė jiems odą. Pasakė: „Jūs gyvačių grupė. Jūs gyvatės žolėje. Sakau jums, kad kirvis jau prie medžio šaknų ir kiekvienas medis, kuris neneša vaisių yra nukertamas ir metamas į ugnį. Aš iš tiesų jus krikštysiu vandeniui, bet po manęs ateina Tas, Kuris Galingesnis už mane. Jis krikštys jus Šventąja Dvasia ir Ugnimi ir Jo vėtyklė yra Jo rankoje. Jis kruopščiai išvalys kluoną ir... šiaudus, o pelus sudegins ir kviečius surinks į kluoną.“ Amen.

Būtent tada, kas nelygu, buvo išlyginta. Suprantate? Bet žmonės to nesuprato, nors tai tiksliai pagal Žodį, tiksliai taip, kaip Žodis tai pasakė, taip paprasta, kad jie to nepastebėjo. Žiūrėdami jie to nepamatė. Nebūkite ir jūs tokie akli. Suprantate? Nebūkite ir jūs tokie akli.

308 Tad pasiklausykite. Taigi, jie to nepamatė. Jis buvo per paprastas jų bendram supratimui, tokio žmogaus, kad jis to nepamatė. Ir vėl, kas tai buvo? Dievas, kuris buvo Žodyje, slėpėsi paprastume. Ne kunigas su apykakle aplink kaklą, protingas, turintis išsilavinimą.

Jėzus paklausė jų to paties. Jis tarė: „Ko atėjote pamatyti?“, – kai Jono mokiniai buvo atėję. Paklausė: „Ko atėjote pamatyti? Ar atėjote pamatyti žmogaus vilkinčio kunigo drabužius, žinote, švelnūs audiniai.“ Jis tarė: „Tokio... Tokio... Tokio pamokslininko?“ Jis pasakė: „Ar atėjote to pamatyti? Jis atsakė: „Ne.“

„Tokie pabučiuoja kūdikius ir, žinote, laidoja mirusiuosius.“ Jie... jie nieko nežino apie dvejomis rankomis laikomą kalaviją, priekinėse mūšio gretose. Jie buvo ten, sakydavo intelektualias kalbas kokiame nors „Kivanis“ klube ar panašiai, žinote. Su jais ten viskas gerai, bet kai yra pereinama štai čia, yra mūšis kuriame turi kautis, o jie nieko apie tai nenutuokia. Suprantate? Nes jie... jie... jie yra karalių rūmuose. Jie kvailioja su tokiomis įžymybėmis. Bet tada pasakė: „Ko atėjote pamatyti? Ar atėjote pamatyti vėjo siūbuojamą nendrę?“ Žmogus, kuris galėtų pasakyti... Kas nors pasakytų: „Žinote, jūs priklausote... jūs priklausote vienybininkams, bet jeigu apsilankysite Asamblėjose, aš jums pasakysiu, ką turėsite padaryti: mes... mes padarasyime tai...“

„Manau, kad padarysiu tai,“ – siūbuojama nendrė. Ne Jonas. Ne, ne, ne, ne.

313 „Jeigu ateisite ir būsite sadukiejus, o ne fariziejus, ar dar kažkas kitas. Jūs nepamatėte vėjo siūbuojamo, tai ne Jonas.“ Ne, pone, broli. Tai ne jis. Jis tarė: „Tuomet, ko atėjote pamatyti? Pranašo?“ Tam padaryti yra reikalingas pranašas. Suprantate? Jis pasakė: „Taigi...“

Tai buvo įrodymas, kad tai pranašas. Suprantate? Su juo Dievo Žodis. Žodis ateina pranašui. Suprantate? Pasakė: „Ko atėjote pamatyti, pranašo?“

Jis atsakė: „Taip, būtent.“

„Bet Aš sakau jums, daugiau nei pranašo,“ – nes jis toks buvo. Kodėl jis buvo daugiau nei pranašas? Jis buvo Sandoros pasiuntinys, nutiesęs kelią tarp įstatymo ir malonės. Jis buvo kertinis akmuo apie kurį buvo kalbėta. Jis tarė: „Jei galite tai priimti, tai tas apie kurį kalbėjo pranašas. Štai (Mal... Malachijo 3) Aš siunčiu Savo pasiuntinį (suprantate?) ir jis paruoš kelią pirma Manęs.“ Suprantate? Ak, jis buvo toks paprastas. Dievas ir vėl slėpėsi paprastume.

316 Pažvelkite į tai, ką jis padarė. Jis pamokslavo apie tokį didį Kristaus atėjimą. „Jo rankoje vėtyklė.“ Jis... Jis išvalo Savo būdu. Turiu omenyje, Jis kruopščiai išvalys savo kluoną. Jis surinks šiukšles ir išluos jas lauk ir sudegins. Teisingai. Jis surinks kviečius ir sudės juos į klėtį.

Suprantate, jis buvo įkvėptas. Bet Jėzui atėjus, jie laukė... Tie visi apaštalai, žinote, jie laukė ateinant kažko didingo. Tai bent. „Jis ateina. Ir viskas. Jis bus galingas. Jis nušluos tuos romėnus nuo žemės paviršiaus. Tai bent, jis išvarys tuos graikus viena kryptimi ir romėnus kita kryptimi, kai Jis ateis.“ Jis atėjo kaip nedidelis, nuolankus žmogus, kurį stumdė iš vienos pusės į kitą. Kas tai buvo? Dievas slėpė Save paprastume. Tai bent.

319 Galiausiai Savo žinios pabaigoje jis atsistojo ir tarė: „Kas gali apkaltinti mane nuodėme? Viskas, ką Biblija pasakė, kad Aš darysiu... Jei nedarau Mano Tėvo darbų, tuomet apkaltinkite mane. Ko aš nepadariau iš to, ką Raštai sako, kad Aš darysiu?“ Žinote, netikėjimas yra nuodėmė. „Kas gali mane apkaltinti? Jeigu Aš išvarau velnius Dievo pirštais, tuomet parodykite Man kuo jūs tai darote.“

Paprastumas: tapo paklusnus iki mirties, bet, ak, tą Velykų rytą... Aleliuja. Štai kada Jis išvalė kluoną. Jis iššlavė lauk šiukšles, broli. Taip, iš tiesų. O kviečiai buvo užantspauduoti klėtyje. Gulėjo žemėje su juose besiilsinčiu Amžinuoju gyvenimu, laukė tos didingos dienos, apie kurią mes kalbėsime. Apie Viešpaties atėjimą, kai ta gyvybė sugrįš į Gyvenimą ir mes pakilsime tame prisikėlime, būsime pagauti su Juo ore ir būsime surinkti į klėtį. O šiukšlės bus sudegintos, lukštas, kuris buvo apsupęs iš visų pusių ir bandė nutraukti tai į vieną pusę, tai į kitą, bus sudegintas neužgesinama ugnimi. Amen. Ak, ar Jis ne nuostabus? Jie Jo nepastebėjo: Dievas paprastume.

321 Kodėl? Kodėl, juk Jis pamokslaudamas niekada nevartojo bažnytinės terminologijos. Jis niekada to nedarė. Jis niekada nepamokslavo kaip pamokslininkas. Suprantate? Jis pamokslavo kaip... Jis vartojo Dievo paprastumo terminologiją, tokius terminus kaip „kirvis pridėtas prie šaknų.“ Terminus apie „medį“, terminus apie „gyvates.“ Jis nebuvo seminarijos mokytojas, kaip tų dienų bažnyčioje, kaip dievybės daktaras, ar kitoks daktaras. Jis tuo neužsiėmė. Jis pamokslavo kaip iš kažkur atėjęs miškų gyventojas. Jis kalbėjo apie kirvius ir medžius, gyvates ir kitus panašius dalykus. Apie kviečius ir klėtį ir visus kitokius panašius dalykus. Šiandien jis būtų laikomas, manau, „pamokslautoju ant muilo dėžės.“ Manau, kad tomis dienomis jį vadino „pamokslautoju ant kelmo“. Stovėjo ten ant kelmo prie Jordano... Dievas paprastume, slėpėsi nuo pasaulio išminties.

322 Taigi, išsiaiškinkime.... Jėzus pasakė: „Aš dėkoju Tau, Tėve, Tu paslėpei šiuos dalykus nuo pasaulio išmintingųjų ir atidengsi tai mažutėliams, tokiems, kurie mokysis.“ Suprantate? Dievas slėpėsi paprastume Kristuje, Dievas slėpėsi paprastume Jone... Suprantate? Tiesiog... Suprantate, Jis buvo... Jis buvo... Tiesiog susimąstykite apie tai. Dievas paprastume, paslėpė Save nuo pasaulio išminties. Taigi, už minutės ar dviejų pabaigsime, nes aš nenoriu jūsų ilgiau laikyti.

324 Pažiūrėkite. Sustokime minutėlei, kažkas asmeniško. Susimąstykite apie dieną, kurioje gyvename (kad galėtume pabaigti). Susimąstykite apie dieną, kurioje gyvename – Dievas nužengė į tokią kuklią vietą, kurioje mes gyvenome, gydė ligonius. O turtingieji ir išdidūs ir gerai išsilavinę sako: „Stebuklo dienos praėjo. Nėra tokio dalyko kaip dieviškasis išgydymas.“

Ar pamenate tą pamokslą, kurį pamokslavau anapus šio sklypo, tą rytą kai išvykau, apie Dovydą ir Galijotą? Man pasakė: „Kaip tu susitiksi su tuo išsilavinusiu pasauliu, Broli Branhamai, su visais šiais dalykais?“

Aš atsakiau: „Nežinau kaip susitiksiu, bet Dievas pasakė eiti.“ Suprantate? Ir tai viskas. Suprantate? Tai Jo Žodis. Jis tai pažadėjo. Tai ši valanda.

328 Kai tas Angelas, kurį matote toje nuotraukoje nužengė žemyn tą dieną upėje prieš trisdešimt metų šį ateinantį birželį. Ar prieš trisdešimt tris metus, tiksliau, šį ateinantį birželį. Ir pasakė: „Kaip Jonas Krikštytojas buvo pasiūstas,“ – penkių tūkstančių žmonių akivaizdoje, ar daugiau, – „Atėjo valanda, kai tavo žinia apskries visą pasaulį.“

Jūs pamenate kritiką, jeigu kažkurie iš jūsų ten buvote... Manau, kad Rojus Sloteris ar kažkas iš čia sėdinčių turėtų prisiminti tą dieną, ar kažkas... Ponia Spencer ar tie, kurie buvo... kai kai kurie iš vyresnių čia esančių žmonių turėtų tai žinoti. Suprantate? Džordžas Raitas ar kiti, suprantate, kurie tai žino, kaip tai įvyko... Bet ar Jis to nepadarė? Jis tai padarė. Ir būtent tada, kai jie nusigrėžė ir tarė: „Tai tėra gydymas įtaigos būdu.“ O Dievas atsakė ir pasiuntė ten seną, nieko nenutuokiančią sterblinę žiurkę. Ją išgydė Dievo jėga.

331 Lailas Vudas ir Benksas, mums ten sėdint, mes pažinome Dievo patvirtintą tiesą, kai maža negyva žuvelė plūduriavo vandens paviršiuje. Dieną iki to, Šventoji Dvasia prakalbo, kad Jis parodys jiems Savo šlovę ir kažkaip tai padarys. Tuomet tą rytą stovėjau ten, Šventoji Dvasia nužengė į valtį, aš atsistojau ir kreipiausi į tą žuvelę, o ji pusvalandį plūduriavo vandens paviršiuje negyva. Jos žiaunos ir žarnos buvo išvirtusios į lauką. Ji atgijo ir nuplaukė kaip bet kuri kita žuvis. Kas tai buvo? Dievas slėpė Save paprastume.

332 Dievas gali pažadinti Abraomui vaikų iš šitų akmenų. Dievas gali išgydyti sterblinę žiurkę ar žuvį, bet ką. Jeigu Jis paskelbs Savo žinią, o žmonės ja netikės, Dievas gali prikelti sterblinę žiurkę, kad ji tikėtų žinia. Aleliuja. Dievas gali prikelti negyvą žuvį. Jis gali prikelti negyvą sterblinę žiurkę. Jis gali... Jis gali padaryti ką tik nori.

Tai šios kartos papeikimas, jie ties tuo suklumpa ir ginčijasi dėl to sakydami: „Tu to nepadarai, padarei tai,“ – o Dievas atsiuntė paprastą gyvūną. Suprantate? Koks papeikimas. Kas tai buvo? Dievas paprastume. Suprantate? Parodė Savo didybę. Tai bent. Pareiškė priekaištą šios kartos žmonėms dėl jų netikėjimo.

334 Taigi, dabar jie galvoja kaip ir anksčiau: „Tai turėtų būti padaryta jų būdu. Taigi, jeigu yra toks dalykas kaip dieviškasis išgydymas...“ Kaip vienas katalikas man pasakė, vaikas, kažkurį vakarą man apie tai pasakė. Žinote, apie... Pasakė, kad tas Ajarsas pas kurį atvykau dėl jo berniuko į Hjustoną... Jis tarė... Jis tarė: „Taigi dabar, jei... jei tai Dievo dovana, ji turėtų ateiti katalikų bažnyčiai.“ Suprantate? Suprantate?

Taip. Metodistai galvojo, kad tai turėtų ateiti jų bažnyčiai. Sekmininkai galvojo, kad tai turėtų ateiti jų bažnyčiai, tačiau nei vienai iš jų tai neatėjo. Tai atėjo Jėzaus Kristaus, kuris išreiškė Save prisikėlimo jėgoje. Teisingai. Žinoma, Jis taip padaro. Taip. Tiesiog sekite tai. Neleiskite, kad tai praeitų pro jus. Laikykite tai savo... savo širdyje ir nepamirškite, apmąstykite tai.

Manė, kad tai turi ateiti jų būdu, jiems... Jų denominacijos tarpe. O jeigu ne taip, tuomet tai ne Jis. Suprantate? „Tai tik psichologija arba tai velnias.“ Tai... Tai... Tai ne Dievas, nes jeigu tai būtų Dievas, Jis turėtų ateiti jų pačiu būdu, suprantate. „Taip, kaip mes tai išaiškinome...“

337 Tokiu būdu Jėzus turėjo ateiti pas fariziejus. Turėjo būti tokiu būdu. Suprantate? Jei... Jei Dievas ketino... pasiųsti Mesiją, jie jau buvo tai savaip išaiškinę, koks Jis privalės būti. Kadangi Jis atėjo kitoku būdu, tai reiškia, Jis ne Mesijas. Jis buvo nesantuokinis, Jis buvo Belzebulas. Bet tai buvo Dievas besislepiantis paprastume. Pirmtakas privalo būti tam tikras išsilavinęs žmogus, kuris... Na, be jokios abejonės, kiekvieną dieną, kiekvienais metais jie... jie išrinkdavo tarnautojus ir juos išsiųsdavo kaip misionierius, kad atverstų ir atvestų žmones... Kiekvienas galvodavo: „Šis, kuris pasirodys, bus pirmtakas,“ – bet Dievas užaugino jį dykumoje, kurioje nebuvo jokių seminarijų. Suprantate? Ir panašių dalykų. Suprantate? Dievas slėpė Save nuolankume ir paprastume...

339 Dabar, luktelėkite. Pabaigai pasakysime štai ką: atmesti paprastą Dievo žinią... Atmesti tai, paprastą Dievo kelią, reiškia būti amžinai sunaikintam. Taigi, štai tiek mes pakalbėjome kaip tai paprasta, o žmonės galvoja, na, kad jie gali iš to juoktis, ignoruoti tai ir elgtis su tuo kaip tik nori, bet tai yra amžinas atskyrimas nuo Dievo. Tie, kurie žuvo Nojaus dienomis ir nesiklausė jo žinios, jie pražuvo. Jėzus po Savo mirties prieš prisikėlimą, nuėjo ir pamokslavo jiems būnant tamsos pančiuose. Jis nuėjo į pragarą ir pamokslavo dvasioms, kurios buvo nelaisvėje, kurios neatgailavo tomis Nojaus, ilgo pakantumo dienomis, kai paprasta Dievo žinia buvo pamokslaujama paprasto žmogaus. Jis nuėjo. Jis tarė: „Nojus pamokslavo, kad aš čia atsidursiu ir štai aš esu čia.“ Teisingai. Suprantate?

341 Tie, kurie neklausė to pranašo žinios, Mozės ten dykumoje, kurią jis gavo iš Dievo, buvo patvirtintas Ugnies stulpas, kuris vedė iš dykumos. Po to jie bandė sukilti ir paversti tai organizacija ir jie pražuvo ir mirė dykumoje, visi išskyrus du vyrus, Jozuę ir Kalebą. O štai čia fariziejai buvo tokie akli, kad negalėjo to pamatyti, todėl prisiminė praeitį ir tarė: „Mūsų tėvai valgė... valgė maną dykumoje.“ O Jėzus atsakė: „Ir jie visi mirė.“

343 Jie matė Dievo šlovę. Jie vaikščiojo Šviesoje... Jie vaikščiojo Šviesoje. Jie vaikščiojo Ugnies Stulpo Šviesoje. Jie vaikščiojo Jo akivaizdos Jėgoje. Jie vaikščiojo tomis vietomis, kuriomis Šventoji Dvasia leido jiems vaikščioti. Jie valgė maną, kuri krito iš dangaus, kurią Dievas parūpino, tačiau pralaimėjo ir pateko į pragarą. Visi iki vieno mirė. Jeigu jūs priimsite tokį žodį, tai amžinas atskyrimas nuo Dievo Akivaizdos. Visi iki vieno mirė. Suprantate?

344 Kiekvienas, kuris atsisakė Jėzaus yra pražuvęs. Ar suprantate ką turiu omenyje? Dievo paprastumo atsisakymas... Tai nėra tiesiog kažkas... Jūs sakote: „Na, aš padariau klaidą.“ Jūs negalite taip padaryti. Dievas to nepriima tokiu būdu. Jūs amžiams pražūsite. Mums derėtų geriau susimąstyti. Kaip tik galime. Taigi, Dievas turi tai iš tikrųjų pripažinti. Suprantate? Tuomet, jeigu tai pripažinta – tai Jo Žodis. Suprantate? Ak. Kaip tie, kurie atmetė Mozę, atmetė Eliją, atmetė Joną, atmetė Jėzų, jų dienomis...

345 Dabar, leiskite jums papasakoti apie nedidelį įvykį. Tikiuosi, kad per daug neįskaudinsiu. Bet, pažvelkite... Kažkurį dieną buvau pakviestas į Hjustoną, Teksase, kad būtų atleista... Surinkau dalį žmonių, pamokslavau jiems žinią, kad tie žmonės galėtų sutikti atleisti šiam jaunam vaikinui ir jaunai merginai, žinote, kurie papuolė į tą bėdą. Manau, jūs esate perskaitę apie tai laikraštyje. Jis buvo pono Ajerso posūnis.

Ponas Ajersas yra tas, kuris nufotografavo Viešpaties Angelą, kurį matote štai čia. Romos katalikas, o jo žmona buvo žydė.

347 Jis vedė šią žydaitę. Jie nesikalbėdavo tarpusavyje apie religiją ir panašius dalykus. O Tedas Kipermanas, kuris drauge su juo užsiėmė verslu, turėjo „Daglaso studiją.“ Jis atėjo ten kur buvo ponas Bestas, daktaras Bestas iš baptistų bažnyčios, kuris laikė savo išskeltą kumštį ties Brolio Bosvorfo nosimi ir pasakė: „Dabar nufotografuok mane šitai darantį.“ Tarė: „Aš nudirsiu nuo šio senio odą ir pasikabinsiu savo kabinete prisiminimui apie dieviškąjį išgydymą.“

O prieš man nuvykstant į Hjustoną, Teksase, Viešpats Dievas man pasakė ten nueiti. Aš buvau ten Viešpaties Vardu. Jūs visi žinote dėl ko buvo nesutarimas ir kiti iškilę dalykai. Jūs skaitėte apie tai knygoje ir panašiai. Ir tai buvo ten. Tą vakarą, tiesiog bandžiau būti nuolankus. „Na,“ – pasakė jie, – „jie tėra neišmanėlių grupė.“ Daktaras Bestas pasakė: „Jie jie tėra neišmanėlių grupė.“ Tarė: „Nėra tokių žmonių, kurie tikėtų dieviškuoju išgydymu, tokiais dalykais. Jie tiesiog kelia bangas.“

Jie nežino, kad tai buvo Dievas paprastume. „Kaipgi taip,“ – pasakė, – „šis vyras net neturi pradinio išsilavinimo žinių.“ Jis taip žibėte žibėjo visais įmanomais moksliniais laipsniais, kad galvojo galįs nukauti brolių Bosvorfą. Bet kai kalba palietė Žodį, jis net dešimtadaliu nebuvo jam varžovas. Suprantate?

351 Broliu Bosvorfas žinojo ant ko stovi. Dauguma jo žmonių čia sėdinčių, buvo ten ginčo metu. Taigi jis buvo ten, o po to jis tiesiog pradėjo svaidytis visomis įmanomomis frazėmis, sakyti, kad esame grupė neišmanėlių. Pasakė: „Padoriai mąstantys žmonės tokiais dalykais netiki.“

Broliu Bosvorfas atsakė: „Minutėlę.“ Jis tarė: „Kas iš šio miesto žmonių (apie trisdešimt tūkstančių tą vakarą sėdėjo mūsų tarpe)... Kas iš šio miesto žmonių, kurie lankote tas dideles baptistų bažnyčias, galite įrodyti pateikdami daktaro patvirtinimą teigiantį, kad buvote išgydyti Dievo jėga nuo to meto, kai Broliu Branhamas yra atvykęs į miestą, atsistokite,“ – ir trys šimtai atsistėjo. Pasakė: „O kaip dabar?“

353 Štai taip. Dievas pasislėpė paprastume. Tada jis tarė, broli... Jis tarė: „Atveskite dieviškąjį gydytoją. Leiskite man pažiūrėti kaip jis ką nors užhipnotizuos. O po to, leiskite man po metų į juos pažiūrėti.“

O Tedas Kipas... Ir Ajersas buvo ten, tas pats, kuris padarė nuotrauką. Pasakė: „Ponas Branhamas tėra hipnotizuotojas. Mačiau moterį turinčią gūžį ant gerklės, štai tokią, ir jis užhipnotizavo tą moterį. Sekančią dieną aš su ja kalbėjausi, o jokios gūžies ji neturėjo.“ Pasakė: „Žmogus ją užhipnotizavo.“

Ir, ak, jis tiesiog tyčiojosi iš manęs, pasakė, kad turėčiau būti išvarytas iš miesto ir tai padaryti turėtų būtent jis. Suprantate? Apie visa tai – didelėmis antraštelėmis pirmame „Hjustono Kronikų“ laikraštyje.

Aš nepratariau nei žodžio. Aš buvau ten, kad užsiimčiau savo Tėvo reikalais ir tai viskas – išlikti su tuo Žodžiu. Jis mane ten siuntė ir tai yra Jo reikalas...

356 Tą naktį, kai ten nusileidau ir pasakiau: „Aš... Aš... Aš nesu joks Dieviškasis gydytojas. Nesu... Jei kas nors taip pasakys,“ – aš pasakiau, – „jie neteisūs.“ Ir pridūriau: „Aš nenoriu būti vadinamas Dieviškuoju gydytoju.“ Pasakiau: „Jei daktaras Bestas pamokslauja išgelbėjimą, neįau jis norės būti vadinamas Dieviškuoju gelbėtoju.“ Ir tariu: „Tuomet aš pamokslauju Dieviškąjį išgydymą, bet nenoriu būti vadinamas Dieviškuoju gydytoju. Jis juk sako, kad nėra Dieviškasis gelbėtojas. Juk iš tiesų toks nėra. Taip pat ir aš nesu Dieviškasis gydytojas, tačiau: „Jo žaizdomis mes esame išgydyti.“ Aš nurodau į tai.“ Suprantate? Taigi... „Jis absurdiškas.“ Žinote, štai taip vaikštinėjo.

Aš pasakiau: „Jei šia Akivaizda ir šia Dievo dovana, šiuo Viešpaties Angelu yra abejojama – tai galima įrodyti.“ Ir būtent tuo metu, tai nužengė sukuryje ant manęs. Ir tarė: „Daugiau nėra prasmės kalbėti. Jis jau pasakė už mane.“ Ir aš išėjau.

358 Aš nuėjau... O Hjustonas, tas didelis miestas, vienas iš gražiausių miestų šalyje... Bet kai kažkurią dieną jame buvau, buvo gėda pažiūrėti į šį miestą. Gatvės buvo nešvarios. Prekystaliai buvo pačioje Teksaso alėjoje. Aš įėjau į „Rais“ viešbutį, kuriame anksčiau apsidodavo kino žvaigždės. Nusileidau į rūsyje esančią kavinę, kurios lubų apdaila buvo suirusi, tinkas gulėjo ant grindų ir nešvara, ir purvas, ir sumaištis pamokslininkų tarpe, tokia kokios niekada nėra buvę ar girdėta mano gyvenime.

Kodėl? Atsisakyti Šviesos, reiškia vaikščioti tamsoje. Ten stovi jų vaikai mirties eilėje. Taip. Dievas nužengė kai paprastumas buvo parodytas ir atmestas. Tada Dievas parodė Save paprastume. Ir ten jie nufotografavo tą nuotrauką, kuri apskriejo aplink pasaulį. Net mokslininkai pasakė, kad tai vienintelė antgamtiška Būtybė, kuri apskritai buvo nufotografuota per visą pasaulio istoriją. Ji pakabinta Vašingtone, Kolumbijos apygardoje, Religinio meno salėje. Štai kur paprastumas tada pasireiškė. Suprantate, suprantate? Dievas pasislepia paprastume, o po to Save apreiškia. Suprantate?

361 Taigi, Jis pasislėpė Kristaus mirtyje, bet išreiškė Save prisikėlime, ak, tai bent, ir panašiai. Jūs tiesiog galite... Mes tiesiog... Mes... Tam nėra galo. Tiesiog kalbu nesustodamas... Bet štai kaip. Atsisakyti saulės šviesos reiškia nusileisti į rūšį ir užmerkti akis nuo šviesos. Teisingai.

Nepamirškite, vienintelis būdas būti neteisiu – yra pirma atsisakyti to, kas teisinga. Jei atsisakai atmerkti akis – gyvensi tamsoje. Suprantate? Jeigu atsisakysi žiūrėti, kaip ketini matyti? Suprantate? Pastebėkite paprastus dalykus. Tai nedideli dalykai, kuriuos paliekate nepabaigtus, o ne dideli dalykai, kuriuos bandote padaryti... padaryti. Ak, tai bent. Pažvelkite čia.

363 Leiskite jums pasakyti. Mal... Mato 11:10 Jis pasakė: „Jei galite priimti, tai jis (suprantate?), tai jis, kuris buvo pasiųstas prieš Mane.“ Tai buvo paprastumas. Vieną dieną Jo paklausė, tarė: „Kodėl Rašto žinovai sako, kad...“ Jis... Jis pasakė: „Žmogaus Sūnus eina į Jeruzalę. Aš būsiu atiduotas į nusidėjėlių rankas ir jie nužudys žmogaus Sūnų. Jis mirs ir trečią dieną Jis vėl prisikels.“ Pasakė: „Niekam ten nepasakokite regėjimo.“

366 O mokiniai... Taigi, dabar susimąstykite apie tai, mokiniai, kurie vaikščiojo su Jonu, bendravo su juo, valgė su juo dykumoje, sėdėjo ant kranto, jie paklausė: „Kodėl mokytojai sako, kad pirma turi ateiti Elijas? Tu sakai, kad būsi nukryžiuotas ir prisikelsi, tu esi Mesijas, užimsi sostą. Tad, kodėl Rašto žinovai... Visi mūsų Raštai čia sako... Raštai akivaizdžiai sako, kad prieš ateinant Kristui, pirma ateis Elijas.“ Suprantate? Jis atsakė: „Jis jau atėjo ir jūs to nežinote.“ Taigi, kas jie buvo? Mokiniai.

368 Dabar gali šiek tiek suskausti, bet aš neturiu to omenyje. Suprantate? Kelias ateinančias minutes. Suprantate? Tiesiog dar minutę. Kad jūs būtumėte tikri, kad tai suprantate. Ar girdite mane? Pažvelkite. Kodėl... Tie žmonės, kurie vaikščiojo su Kristumi: „Kodėl Raštai sako, kad pirma turi ateiti Elijas,“ – o jie buvo paties Jono atverstieji ir jo neatpažino. Kodėl Raštai sakė, mokytojai? Ar galite suprasti ką turiu omenyje? „Kodėl Raštai sako, kad pirma turi ateiti Elijas?“ Mokiniai, kurie su juo vaikščiojo. „Kodėl Raštai sako, kad jis privalo pirma ateiti prieš šiuos dalykus ir viską atstatyti?“ Jis padarė tai maždaug pusei tuzino žmonių, tik tiek ten buvo. Suprantate? Tik tiek turėjo tai priimti. Tiek buvo išrinkta, kad tai pamatytų.

370 Jėzus pasakė: „Jis jau atėjo ir jūs to nežinote. Juk jis padarė būtent tai, ką Raštai sakė, kad jis padarys. Jis juos atstatė, visus jus, kurie priėmėte Mane ir patikėjote Manimi. Jis padarė būtent tai, ką Raštai sakė jį darysiant. Ir jie pasielgė su juo kaip Raštai sakė juos pasielgsiant. Jis jau atėjo ir jūs to nežinote.“ Ar jūs pasiruošę? Noriu šiek tiek jus šokiruoti. Paėmimas bus lygiai taip pat. Tai bus taip paprasta, be jokios abejonės bus lygiai taip pat. Vieną dieną ateis paėmimas ir niekas apie jį nieko nesužinos.

371 Taigi, dar... dar... dar pasėdėkite, minutėlę panagrinėsime. Tikrai einu link pabaigos. Paėmimas ateis taip paprastai, teismai bus pradėti ir jie išvys žmogaus Sūnų. Jie sakys: „Ar neturėjo prieš tai būti to ir to... Argi mums neturėjo būti atsiųstas Elijas? Argi neturėjo įvykti paėmimas?“ Jėzus atsakys: „Tai jau įvyko ir jūs to nežinote.“ Dievas paprastume. Suprantate?

373 Taigi, šią savaitę mes pasinersime į ypatingai gilų Žodžio mokymą. Dabar, atkreipkite dėmesį. Paėmimas bus... Tik nedaugelis pateks į tą Nuotaką. Tai nebus... Taigi, ar matote kaip mokytojai tai suprato? Jie turėjo schemas, jie bandė parodyti, kad dešimt milijonų čia

pateks. Ir visi metodistai, jei tai metodistų pamokslininkas. Jei tai sekmininkas, visi sekmininkai paklius. Tai jų niekada nelies.

Bus, galbūt, vienas iš Džefersonvilio, tik vienas bus paskelbtas dingęs be žinios. Jie sakys: „Na, tu niekada...“ Likusieji nieko nežinos. Vienas dings iš Džordžijos. Suprantate? Vienas dings iš Afrikos. Sakykime bus penki šimtai žmonių, gyvųjų eisiančių į perkeitimą. Taigi, tai nėra... tai nėra bažnyčios kūnas, tai yra Nuotaka. Tai nėra bažnyčia, tai yra Nuotaka. Suprantate? Bažnyčia pakils tūkstančiais, bet tai bus kito prisikėlimo metu. Jie neatgis tūkstančio metų laikotarpyje. Suprantate? Bet Nuotakoje, jei penki šimtai žmonių būtent šią minutę paliktų žemę, pasaulis apie tai nieko nesužinotų.

377 Jėzus pasakė: „Vienas bus lovoje ir Aš vieną paimsiu, kitą paliksiu.“ Tai nakties metas. „Du galės būti laukuose (skirtingose žemės pusėse), Aš vieną paimsiu, o kitą paliksiu. Kaip buvo Nojaus dienomis, taip bus ir žmogaus Sūnaus atėjimo metu.“

Susimąstykite. Viskas bus tiesiog taip įprastai kaip būna visada. Fanatiška žinia bus toliau skelbiama ir pirmas dalykas, kurį sužinosi bus: „Kažkur išvykęs tarnautojas, niekad taip ir nesugrįžo atgal. Greičiausiai jis išvyko į miškus medžioti, bet po to taip ir nesugrįžo namo. Ir šis vaikinys kažkur išvyko...“ „Ar žinote kas nutiko? Manau, kad tą jauną merginą, ją... ją kažkas pagrobė, žinote. Kažkas tą merginą pagrobė ir išprievartavo, greičiausiai išmetė ją į upę. Ji dingo...? Niekas... Pusė iš jų.“

Devyniasdešimt devyni iš kiekvieno... Galima sakyti, kad tik vienas iš šimto milijonų ką nors apie tai žinos. Suprantate? Nebent kas nors bus pažįstamas... Pasakys: „Mergina dingo be žinios. Negaliu suprasti kodėl. Ji niekados taip nedingdavo.“ Ne.

379 Ir jiems tai sakant, kapai atsivers. Kaip kapai atsivers kai... Aš... Aš neturėjau laiko pereiti prie to, prie ko norėjau. Turiu tai parodyti... Tiesiog parodyti jums Dievo paprastumą. Tas kalcis, potašas ir visa kita, kuomet... Visos jūmyse esančios medžiagos tesudaro šaukštą... Tai tiesa. Ir tai sugrįžta atgal į dvasią ir gyvenimą...

Dievas tiesiog išstas ir paėmimas ateis. Nebus taip, kad Angelai nužengs ir iškas kapus, ir ištrauks seną negyvą kūną. O koks jis? Iš pat pradžių gimęs iš nuodėmės, tačiau naujasis yra sutvertas pagal panašumą. Žinote... Suprantate? Jei mes turime šį, mes ir vėl mirsime. Suprantate? Niekas nepasakys: „Kapai atsivers. Mirusieji iš jų išeis.“ Tai gali būti tiesa, bet jie neatsivers tokiu būdu kaip jūs sakote, kad atsivers. Suprantate? Tai tiesa. Suprantate? Tai nebus taip. Tai bus paslaptis, nes Jis pasakė, kad Jis ateis kaip vagis naktį.

380 Jis jau mums tai yra pasakęs, paėmimas, teismai prasidės: nuodėmė, nelaimės, ligos ir visa kita. Žmonės šauksis mirties, kad juos paimtų, kai teismas... „Viešpatie, kodėl šis teismas krito ant mūsų, juk Tu pasakei, kad pirma bus paėmimas?“

Jėzus atsakys: „Tai jau įvyko ir jūs to nežinote.“ Dievas paslėpė Save paprastume. Tai bent. Gerai. „Tai jau... jau įvyko ir jūs to nežinojote.“

Kodėl tikintieji netiki paprastais Jo atėjimo ženklais? Jie laukia... visų šių dalykų apie kuriuos kalbėjo Raštas ir... Ir mėnulis nusileis viduryje... Saulė viduryje dienos, ir vyks įvairiausi dalykai.

Ak, jei mes tik turėtume... Aš turiu čia šia tema užrašus, suprantate? Kad parodyčiau ką tie dalykai reiškia. Mes vistiek sužinosime apie tai per šių Antspaudų atplėšimą, šią savaitę. Suprantate, suprantate? Štai kaip, tai jau praėjo ir tu to nežinojai. Suprantate? Pažiūrėkite ar taip bus. Jei Viešpaties Angelas atplėš mums šiuos Antspaudus... Nepamirškite, tai užantspauduota tais septyniais, paslaptiniais, paslaptiniais. Suprantate?

385 Taigi, kodėl... Kodėl žmonės negali patikėti paprastu, nuolankios žmonių grupės, paprastumu? Suprantate? Ir... Ir Dievo balso ženklais? Kodėl jie negali patikėti? Taip visada buvo. Tikras Dievo Žodis išreiškiamas, tai... Jie yra per protingi ir per daug išsilavinę, kad tikėtų paprasta užrašyto Žodžio forma. Jie nori prie to pridėti savo aiškinimą. „Tai to nereiškia. Tai šito nereiškia.“ Suprantate? Tai tai reiškia.

Pasiklausykite. Ar galiu tai dabar greitai pasakyti? Netgi regėjimai, kuriuos Dievas čia, šioje vietoje parodo, yra taip klaidingai suprasti. Štai kodėl garsajuostėse girdite mane sakantį: „Sakykite tai, kas sakoma garsajuostėje. Sakykite, kas sakoma regėjimuose.“

386 Taigi, jeigu tikrai nemiegate, kažką pamatysite. Suprantate? Tikiuosi man nereikia to laikyti rankoje, kad tai jums parodyčiau. Suprantate, suprantate, suprantate? Jūs esate... Tai... Tai yra čia. Mes pabaigoje. Taip, pone. Protingi, išsilavinę tai praleis. Paprasti regėjimai yra apreiškiami tokiam paprastumui, kad tai pralekia virš žmonių galvų. Suprantate?

Nes aš mačiau regėjimą ir papasakojau jums viską apie vykimą ten į medžioklę ir, žinote, tai privertė žmones suklipti. Dievas tai paruošė būtent tuo tikslu. Sugrįžo ir išaiškino tai parodydamas mano mamos iškeliavimą ir panašius dalykus. O po to sugrįžo ir iš anksto apie tai pasakė ir tai įvyko būtent taip, kaip Jis pasakė.

388 Suprantate? Visgi Jonas iš ten išėjo ir išpažino: Jis tarė: „Aš nesu Mesijas, bet esu šaukiančiojo dykumoje balsas.“ O po to, tie patys mokiniai paklausė: „Kodėl Rašto žinovai sako, kad Raštai moko, jog Elijas turi pirma ateiti?“ Suprantate? Dievo paprastumas praeina... tiesiog pralekia virš žmonių galvų.

Leiskite pasakyti tai, po ko pabaigsiu. Pabaigsiu su Dievo pagalba. Suprantate, pažvelkite. Taigi, išnagrinėkime tai. Atleiskite, kad vis kartoju tai jums. Suprantate, taigi... Atleiskite, kad užlaikau jus, bet mes vėl susirinksime tik už kelių valandų.

391 Pažiūrėkite. Paimkime paprastą rašalo lašą. Viskas turi tikslą. Šį rytą jūs čia susirinkote turėdami tikslą. Aš pavalgiau tavo namuose, Čarli. Natali, tu pagaminai man maistą turėdama tikslą. Taigi, visi dalykai turi tikslą. Ši bažnyčia yra pastatyti su tikslu. Nėra nieko be tikslo ir priežasties.

392 Dabar paimkime paprastą rašalo lašą. Ar girdite mane? Paimkime paprastą rašalo lašą ir pažiūrėkime į jį. Kas tai? Rašalo lašas. Kaip jis atsirado? Gerai. Panagrinėkime šį rašalo lašą. Taigi, tai... Sakykite tai juodas rašalas. Taigi, šis rašalas turi tikslą. Juo gali būti

užrašytas mano paleidimo iš kalinimo vietos, raštas. Juo gali būti užrašytas mano išlaisvinimo nuo mirties nuosprendžio raštas. Ar tai tiesa?

Juo gali būti užrašyta Jono 3:16 ir mano siela tuo tikėdama bus išgelbėta. Ar tai tiesa? Arba juo gali būti užrašytas mano mirties nuosprendis. Suprantate? Jis gali nuteisti mane teismo krasėje. Jis turi tikslą. Ar tai tiesa?

Na, pažvelkime į mažą rašalo lašą ir pažiūrėkime kaip jis atsirado. Taigi, tai rašalas, jis yra sudarytas iš cheminių medžiagų ir panašiai, kol tampa rašalu, jis juodas.

Jei užlašinsite jo ant savo drabužių, jis paliks dėmę. Tačiau mes sukūrėme priemonę, vadinamą balikliu. Jūs moterys naudojate „Klorokso“ baliklį. Na, aš paimsiu šį rašalo lašą ir įlašinsiu jį į kubilą su balikliu. Taigi, kas nutiks su rašalu? Suprantate? Kodėl? Baliklis buvo sukurtas, išrastas ir cheminės medžiagos sujungtos tam, kad išskaidytų tą spalvą taip stipriai, kad jūs negalėsite jos surasti.

395 Taigi, viena baliklio dalis yra vanduo. Vanduo tai H₂O, kuris yra vandenilis ir deguonis. Abu, tiek vandenilis ir deguonis yra pavojingos sprogios medžiagos. Vandenilis ir deguonis, faktiškai, yra pelenai. Štai kuo jie yra, teisingai, cheminiai pelenai, tiesiog cheminiai pelenai. Taigi, dabar sujungus juos drauge gausite vandenį. Atskirkite juos, ir jūs gausite vandenilį ir deguonį. Tiesiog sugrįžta atgal. Taigi, tai darydami, paimkime...

Dabar, aš negaliu... Taigi, čia gali sėdėti chemikų, noriu tai pasakyti, nes čia gali būti chemikų, kurie to klausosi. Aš nežinau kokia tai formulė, tiesiog noriu tai paaiškinti savo kukliu supratimu, pasitikint, kad Dievas tame Save apreikš.

397 Pažiūrėkite. Aš įlašinu rašalo lašą [..] į baliklį. Kas nutinka? Akimirksniu juodas dėmė pradingsta. Jeigu prireiktų, negalėtumėte jos vėl surasti, jos nebėra. Daugiau niekada jos nepamatysite. Kas nutiko? Taigi, nepamatysite nieko, kas iš jos liko. Jūs ne... Kodėl nepamatysite? Nes ji išsiskaidė. Taigi, mokslas pasakytų: „Tai sugrįžo į pirminių rūgščių formą.“

Iš kur atsirado rūgštys? Suprantate? Na, jūs pasakysite: „Iš... iš tam tikrų dalykų.“ Gerai. Sakykime, pavyzdžiui, rūgštys yra iš garų. Iš kur atsirado garai? Na, jie buvo... na, sakykime, garus sudaro molekulės. Kas sudaro molekulės? Atomai. Iš ko sudaryti atomai? Iš elektronų. Iš ko jie sudaryti? Kosminės šviesos. Suprantate? Dabar chemikai negali daugiau surasti. Jei tai yra medžiaga ir kūrinys, tai turi kilti iš Kūrėjo. Todėl jūs nesėdite čia atsitiktinai.

400 Aš neatsitiktinai užlaikiau iki dvylikos trisdešimt ar pirmos valandos. Teisiojo žingsnius pakreipia Viešpats. Suprantate? Tam yra priežastis. Yra priežastis, dėl kurios tikite. Yra priežastis, dėl kurios netikite, lygiai kaip jūs... Kaip su tuo rašalu. Dabar išnagrinėkime tai. Taigi, pirmiausia, sakykime, po to kai sugrįžtame.. Mes sugrįžtame iki pat molekulių. Taigi, mes paėmėme molekulę, sakykime, numeris 1 padauginti iš molekulės numeris 9. Dabar, jeigu ji būtų numeris 11, ji būtų raudonos spalvos. Bet, kad gautųsi juoda, turėtų būti numeris 12. Po to pereiname giliau iki atomo. Tai buvo atomas 9-6 padauginti iš +4-3, kad būtų lygūs atomui numeris 16-11. Jeigu tai būtų buvęs 16-12 – spalva būtų purpurinė. Suprantate? Tokiu būdu galite skaidyti toliau.

403 Tai parodo, kad iš pradžių ten kažkas buvo. Tai vienintelė sveiko proto išvada. Tai kūrinys, jis privalo turėti Kūrėją. Ir tai išėjo iš Kūrėjo. O paskui... Tai buvo numatyta ir patalpinta į šiuos skirtingus... Taigi, mokslas negali paimti atomo B-16 padauginti iš dvylikos, iš keturiolikos ar bet kurio skaičiaus, kad tai sukurtų. Dievas tai turėjo padaryti. Po to yra pereinama į tokį lygmenį, kuriame yra atomai, tada mokslininkai gali tai „paliesti.“ Po to yra pereinama prie molekulių, dabar jie jau gali pamatyti iš arčiau. Po to iš to yra pereinama į kažką kitką. Ir visų pirmą yra pereiname prie cheminių medžiagų ir tada jie jas sujungia drauge.

405 Taigi, kai žmogus, prieš nusidėdamas... Aš jau baiginėju, tad nepraleiskite to. Kai žmogus nusidėjo, jis atskyrė save nuo Dievo ir peržengė gilę prarają ir patalpino save į mirtį, šioje pusėje. Jis išėjo. Nėra kelio atgal. Būtent. Jam nebėra kelio sugrįžti atgal. Bet kai jis taip padarė, Dievas priėmė pakaitalą, kuris buvo avinėlis, ar ožys, ar avis, ar kažkas su krauju, apie kurį kalbėjo Adomas... Ar apie kurį kalbėjo Abelis kitoje prarajos pusėje. Toje pusėje – jis Dievo sūnus. Jis Dievo palikuonis. Jis yra žemės paveldas. Jis gali valdyti gamtą. Jis gali ištarti būčiai. Na, juk jis pats kūrėjas. Jis Dievo palikuonis.

407 Bet kai jis peržengė, jis atsisakė būti sūnus. Jis nusidėjėlis iš prigimties. Jis pavaldus šėtono rankoms ir valdžiai. O Dievas priėmė auką, cheminę kraujo medžiagą, tačiau jaučių ir ožių kraujas negalėjo atskirti nuo nuodėmės, jis tik padengdavo nuodėmę. Jeigu ant rankos turėčiau raudoną dėmę ir uždažyčiau ją baltai – raudona dėmė vis dar ten būtų. Suprantate, ji vis dar ten yra. Bet Dievas iš dangaus pasiuntė nuodėmės Baliklį. Tai buvo Jo Paties Sūnaus Kraujas. Kai mūsų išpažinta nuodėmė įkrenta į Dievo Baliklį – pabandykite ją vėl surasti. Nuodėmės spalva išsiskaidydama grįžta atgal per užtarėjus ir per laiką kol išrinka kaltintoją, šėtoną ir lieka jame iki teismo dienos.

410 O kas atsitinka su sūnumi? Jis ir vėl sugrįžta į tobulą bendravimą su Tėvu, stovėdamas kitoje prarajos pusėje, kurioje nebėra jokio prisiminimo apie prieš jį buvusią nuodėmę. Daugiau nebėra... Daugiau niekur neįmanoma pamatyti dėmės. Jis laisvas. Aleliuja. Lygiai kaip „Kloroksas“ ar rašalas daugiau nebegali išlikti rašalu, nes jis išsiskaidęs ir išnykęs... Ir kai išpažinta nuodėmė yra išpažinta ir buvo panardinta į... Vyras ar moteris, kurie buvo panardinti į Jėzaus Kristaus Kraują... Tai panaikina visus simptomus ir kiekviena nuodėmės molekulė išsiskaidydama sugrįžta pas velnią ir yra atiduota jam iki teismo dienos, kurią jis bus išmestas į ugnies ežerą kaip į amžiną paskyrimo vietą. O prarajos nebelieka ir apie tai niekada nebus prisiminta. Ir žmogus stovi išteisintas kaip Dievo sūnus – paprastumas.

411 Mozė, po jaučių ir ožių krauju, turėjo Dievo Žodžio išpažinimą. Dievas galėjo paimti tą paprastą žmogų ir įdėti Savo Žodžius į jo lūpas. Ir jis įrodė, kad buvo Jehovos tarnas, nes jis galėjo ten išeiti... Jehova prakalbo jam regėjime. Jis išėjo, ištiesė rankas link rytų... Taigi dabar, nepamirškite, Dievas jam prakalbo, tai Dievo mintis. Dievas naudoja žmogų. Dievas jam prakalbo, tai tiesa.

Jis tarė: „Eik ir ištiesk tą lazda tavo rankoje link rytų ir sakyk – 'Musės'.“

413 Ir Mozė, po ožių krauju, avių, ten atsistojo ir paėmė tą lazda, pasisuko link rytų: „TAIP SAKO VIEŠPATS, tebūnie musės.“ Nebuvo girdėta apie muses... Sugrįžo atgal, tai jau buvo išarta. Tai yra mintis, dabar ji yra išarta, ji yra išreikšta. Tuomet tai Dievo Žodis. Tai įėjo į žmogaus lūpas, paprasto žmogaus po jaučių... jaučių ir ožių krauju.

Visų pirma pastebėsi, žalsvos musės pradėjo visur skraidyti. Toliau pastebėsi, kad jų tankis buvo penki svarai viename jarde. Kas tai buvo? Dievo Žodis buvo išartas per Mozė, kūrėją, nes po krauju jis stovėjo Dievo Akivaizdoje ir jo paties žodžiai nebuvo jo žodžiai.

415 „Jeigu pasiliecate Manyje ir Mano Žodis jумыse, prašykite ko panorėsite, ir jums bus tai duota.“ Ant ko stovi Bažnyčia? „Tebūnie varlės,“ – o šalyje nebuvo nei vienos varlės. Per valandą, vietomis jų atsirado dešimties pėdų aukščio sluoksnis. Kas tai buvo? Tai buvo Dievas, Kūrėjas, kuris paslėpė Save paprastame žmoguje.

Noriu jūsų kai ko paklausti. Jeigu jaučių ir ožių kraujas buvo naudojamas išbalinimui, o jis gali tik pridengti, galėjo pastatyti žmogų į tokią poziciją, kad jis galėjo išarti kuriančiuosius Dievo Žodžius ir sukurti muses būčiai, kodėl jūs suklumpate ties Jėzaus Kristaus Kraujo Balikliu, Kuris galėjo išarti voverę ar kažką kitko būčiai?

Nedarykite to. Nesuklupkite ties paprastumu. Tikėkite, kad Jis išlieka Dievu. Tai bent. Atleistos nuodėmės... Ak, kaip norėčiau, kad galėčiau... Taigi, Morkaus 11:22: „Jeigu pasakysite šitam kalnui: 'Pasikelk' ir savo širdyje neabejosite, bet tikėsite, kad įvyks tai, ką pasakėte (ak), turėsite tai, ką jūs pasakėte.“

420 Tai bent, dar turiu tris ar keturis lapus, turėsime juos praleisti. Ačiū jums. Dievas slepintis Save paprastume. Ar suprantate? Kažkur kažkas yra negerai. Kažkur kažkas yra negerai. Kai Dievas pasako teiginį, Jis negali meluoti. Jis davė pažadą. Suprantate? Jis slepiasi paprastume. Tai taip paprasta, kad išsilavinę ir mokslo žmonės sako: „Ak, tai... Ak tai telepatija,“ – ar kažkas. Žinote tai...

423 Dievas gali vienu mostu perkelti Save laiko tėkmėmis atgal ir pasakyti jums kas įvyko būtent tada, gali pasakyti jums būtent koks esate šiandien ir koks būsite ateityje. Ir tai vis dar per Jėzaus Kristaus Balikli, Kuris gali paimti nusidėjėlį ir ten jį išbalinti. Jis stovi Dievo Akivaizdoje: „Jeigu jūs pasiliecate Manyje ir Mano žodžiai jумыse, jūs galite prašyti ko panorėsite ir tai bus duota. Tas, kuris Manimi tiki, darbus, kuriuos Aš darau, jis taip pat darys. Kodėl mane teisiate? Ak, ar jūsų pačių įstatymai nesako, kad tie, pas kuriuos atėjo Dievo Žodis, pranašai, ar jūs nevadinate jų dievais? Tad kaip gali Mane teisti, kai sakau, kad Aš esu Dievo Sūnus?“ Jie nesugebėjo to pamatyti. Jie nesugebėjo to pamatyti.

426 Taigi, Bažnyčia, būsimuose pamoksluose nuo šio vakaro, sugebėkite tai pamatyti. Suprantate? Pamatykite dieną, kurioje mes gyvename. Nepamirškite, Jėzaus Kristaus

Kraujas patraukia nuo jūsų nuodėmės taip toli, kad jų net nebelieka Dievo atmintyje. Tai pašalina visas dėmes.

Nuodėmė paliko tamsiai raudoną dėmę,
Jis nuplovė balčiau už sniegą,
Tuomet priešais sostą,
Aš stoviu Jame tobulas...

427 Tai bent. Kaip aš galiu būti tobulas? Kaip aš galiu būti tobulas? Nes Kraujas, ne aš, bet Kraujas yra tarp manęs ir Dievo. Aš tai priėmiau ir Jis patalpino... Aš nusidėjėlis, bet Jis yra Dievas. Bet ši cheminė sudėtis yra tarp manęs, nuodėmės nužudymui, todėl Dievas mato mane baltą kaip... kaip vandenį, kuris yra... kuris yra baliklis. Nuodėmės nebėra. Ji net negali Jo pasiekti, nes ten yra Auka.

428 Kur yra mūsų tikėjimas, tikėti paprastu Dievo Žodžiu? Būtent ką Dievas pasakė, priimkite Jį pagal Jo Žodį. Dabar Dievas paslepia Save paprastume, nuolankioje, nedidelėje grupėje, bet vieną iš šių dienų, Jis išreikš Save kaip visada tai padarydavo praėjusiomis dienomis. Ar jūs mylite Jį?

“Aš myliu Jį, aš myliu Jį,
Nes Jis pirmas mane pamilo,
Ir išpirko mano išgelbėjimą,
Ant Kalvarijos medžio.”

429 Ar jūs mylite Jį? Tai bent, ar Jis ne nuostabus? Tikiuosi ir vilios, kad pamokslas padarys tai, kam ir buvo skirtas. Įves jus į tokią vietą, kurioje neieškosite gėlėmis papuoštų dalykų ar kažko... Žvelgdami į Dievą didybėje, pamatykite koks jis nuolankus – tada jūs išvysite Dievą. Neieškokite Jo....

430 Kai Elizejus buvo toje uoloje, praskriejo dūmai, kraujas, griaustinis, žaibai ir, suprantate, mes išgyvenome visus šiuos pojūčius... Kraujas ant veido ir rankų, pojūčiai ir visi kiti dalykai, šio pranašo niekada nevargino. Jis tiesiog ten gulėjo, bet išgirdo ramų, tylų Balsą. Kas tai buvo? Žodis. Po to užsidengė veidą ir išėjo lauk. Suprantate, ir tai buvo viskas.

431 Nepamiršk, drauge, neieškok didelių, didingų... Jūs sakote: „Dievas.“ Jis kalba apie didžius, didelius dalykus. Ateis metas ir bus tas, ir anas, ar kiti didingi dalykai... Tikiuosi, kad suprantate apie ką aš kalbu, suprantate, didingi dalykai... Suprantate? Ak, kai tai išsipildys, tai bus nuostabu, taip didinga. Bet tai bus taip nuolanku, kad jūs viską praleisite ir tiesiog nueisite tolyn. Suprantate?

Prisiminsite ir sakysite: „Na, tai niekada ir neiš...“ Suprantate? Pralėkė viršumi, o jūs niekada to nepamatėte, tiesiog... Suprantate? Tai taip paprasta. Suprantate? Dievas gyvena paprastume. Suprantate? Kad išreikštų Save didingume. Kodėl Jis didingas? Nes Jis gali

padaryti Save paprastą. Didis žmogus negali padaryti savęs paprastu. Jis turi užimti garbingą postą. Suprantate? Bet jis nėra pakankamai didis. Kai tampa pakankamai didis, tada štai taip nusileidžia. Ar suprantate? Gali nusižeminti.

434 Kaip pasakė senas šventasis iš Čikagos, kad ten ant pakylos užlipo vaikinai, turintys išsilavinimą ir panašiai, pasakė, kad jis nulipo žemyn lyg botagu išvartytas, galva nunarinta žemyn, išėjo nugalėtas. Jis pasakė: „Jeigu jis būtų užlipęs taip, kaip nulipo, tuomet jis būtų nulipęs taip kaip užlipo iš pradžių.“

Na, tai tiesa. Suprantate? Nusižeminkite. Tiesiog būkite nuolankūs. Nesistenkite būti ypatingi. Tiesiog... Tiesiog mylėkite Jėzų. Suprantate? Pasakykite: „Viešpatie, jeigu mano širdyje yra apgaulė, jeigu kažkas yra netvarkoje, Tėve, aš nenoriu toks būti. Patrauk tai. Aš nenoriu toks būti.“

„Ak, aš noriu būti vienu iš jų tarpo, tą dieną, Viešpatie. Aš matau artėjančią dieną.“
Suprantate šie Antspaudai pradeda... Jei Dievas juos mums atvers. Nepamirškite, tik Jis vienas tai gali padaryti. Mes priklausome nuo Jo. Telaimina jus Dievas.

437 Dabar, manau, mūsų pastorius turi jums pasakyti kelis žodžius... ar jam turime pasakyti, tiksliau... Jums... Jums prieš mums susitinkant ir vėl šią popietę. Manau, kad tarnavimas bus, ar šešios trisdešimt, giesmių tarnavimas, bus gerai, pone? Ir tai... Gerai, šešios trisdešimt ir... Durys bus atidarytos nuo šešių. Giesmių tarnavimas prasidės šešios trisdešimt. Ir...

Viešpačiui leidus, šį vakarą kalbėsiu Septyniais Antspaudais užantspauduotos Knygos tema. O po to, pirmadienį vakare „Baltojo žirgo raitelis“. Antradienį vakare „Juodojo žirgo raitelis“. Trečiadienį vakare „Šiurpus žirgas“, „Pilkasis žirgas“, o po to, „Ugniaspalvio žirgo raitelis“. Po to eisime į šeštą... ketvirtą ir penktą ir tada Sekmadienio vakarą... Kito sekmadienio rytą, galbūt bus išgydymo tarnavimas, dar nežinau.

439 Dabar, nepamirškite, mes esame pasišventę Viešpačiui... Save ir bažnyčią tarnavimui Dievui. Telaimina jus Dievas. Aš... Aš užtęsiai vieną valandą. Ar dabar man atleisite? Aš ne... Aš neplanavau to padaryti. Bet suprantate, aš... Aš su jumis galėsiu pabūti tik šią savaitę, o po to vėl išvyksiu. Ir aš nežinau kur vyksiu. Tiesiog ten kur Jis veda. Noriu pasinaudoti kiekviena galima minute, nes su jumis noriu praleisti amžinybę. Telaimina jus Dievas. Dabar, Brolis Nevilis.